

Försvvarshögskolan

”Ett hån mot rättsstatens principer”

En fallstudie om identitet, säkerhet och grader av medborgarskap i Danmark

Institutionen för säkerhet, strategi och ledarskap

Kandidatuppsats (15hp) höstterminen 2018

Påbyggnadskurs i statsvetenskap med inriktning mot krishantering och säkerhet

Författare: Ida Lewenhaupt

Handledare: Magnus Ekengren

Antal ord: 15 000

Uppsatsens titel är ett citat och citeras korrekt: ”ett hån mot rättsstatens principer” (Dagens Nyheter, 2018)

Innehåll

1. Introduktion.....	1
1.1. Inledning.....	1
1.2. Problemformulering.....	1
1.3. Syfte.....	3
1.4. Frågeställning.....	3
1.5. Disposition.....	3
2. Forsknings- och teoriansknytning.....	4
2.1. Tidigare forskning.....	4
2.2. Teori.....	7
2.2.1. Ontologisk säkerhet.....	8
2.2.2. Säkerhetisering.....	9
3. Tillvägagångssätt.....	12
3.1. Forskningsdesign.....	12
3.2. Metod.....	13
3.3. Operationalisering.....	14
4. Val av empiri.....	15
4.1. Fall.....	15
4.2. Material.....	16
5. Analys.....	19
5.1. Det biografiska narrativet.....	19
5.2. Existentiellt hot.....	26
5.3. Point of no return.....	29
5.4. Resultat.....	32
6. Avslutning.....	33
6.1. Slutsatser och kritiskt resonemang.....	33
6.2. Förslag till vidare forskning.....	34
Referenser.....	36

1. Introduktion

1.1. Inledning

I mars 2018 lanserade den danska regeringen sitt sjätte så kallade ”gettopaket”. Paketet innehåller åtgärder mot marginaliserade bostadsområden som präglas av kriminalitet, arbetslöshet och en hög andel invandrare från ickevästliga länder. Åtgärderna i paketet är extrema på många sätt och innebär att det görs skillnad på olika medborgare vilket strider mot viktiga demokratiska principer (Dagens Nyheter, 2018). Gradering av medborgarskap vilka inte ger juridiska påföljder har studerats tidigare (se bland annat Anderson, 2013) och likaså illiberala åtgärder mot misstänkta terrorister (se bland annat Adey, 2009). Det som händer i Danmark förklaras dock inte av existerande litteratur då graderingen ger juridiska påföljder för medborgare som inte kan betraktas som traditionella säkerhetshot. Att Danmark, som är en liberal demokrati (Freedom House, 2018), vidtar så drastiska åtgärder att människors medborgarskap verkar graderas beroende på var de bor måste därför bero på tunga orsaker. Statsminister Lars Løkke Rasmussen menar att åtgärderna beror på att människor i dessa områden valt bort Danmark (Grosshög, 2018) och kanske är det som så att det är just Danmark och danskhet som uppfattas vara hotat och som kan vara orsaken till dessa åtgärder.

1.2. Problemformulering

Danmark är en liberal demokrati som ständigt rankas högt i undersökningar gällande politiska fri- och rättigheter (Freedom House, 2018). Valdeltagandet i Danmark har i genomsnitt legat på 86,14% sen 1945 (International Institute for Democracy and Electoral Assistance, 2018) och landet var ett av de första i världen med att införa kvinnlig rösträtt (Baynes, 2018). Danmark var först i världen år 1989 med att tillåta homosexuella par att ingå registrerat partnerskap och en rapport från det svenska Utrikesdepartementet menar att respekten för mänskliga rättigheter i landet är extremt hög (2017, 10). Det är kanske därför föga förvånande att landet även har toppat FN:s undersökningar om vilket land som har de lyckligaste invånarna i världen flertalet gånger (Holmqvist, 2017). Under 2018 har medias rapportering gällande Danmark dock kommit att kretsa kring ett förslag från regeringen som av Dagens Nyheters ledarsida kallats för ”ett hån mot rättsstatens principer” (Dagens Nyheter, 2018).

Det ledaren hänvisar till är Danmarks ”gettopaket” som lanserades i mars 2018. Att officiellt använda ordet ”getto” för att beskriva särskilda bostadsområden är danskarna idag ensamma om (Gjerding Nielson, 2018). I sitt nyårstal 2018 talade Danmarks statsminister Lars Løkke Rasmussen om dessa parallellsamhällen där befolkningen inte talar danska och där barn och

unga inte har samma möjligheter som i andra delar av landet. Han talade om ömsesidig respekt och om att ena landet. Avslutningsvis påtalade han: ”Mit budskab i aften handler ikke om hudfarve. Ikke om religion. Det handler om at vælge Danmark til” (Løkke Rasmussen, 2018). De utpekade bostadsområdena kännetecknas dock av en hög andel invandrare från icke-västliga länder samtidigt som de brottas med kriminalitet och fattigdom. Förslaget innehåller 22 punkter och dessa innebär bland annat att personer med socialbidrag kommer att få dessa halverade om de flyttar till ett område på ”gettolistan”. Barn från ett års ålder som bor i utsatta områden ska tvångsinskrivas på förskolor (Grosshög, 2018), trots att det i dagsläget inte ens råder skolplikt i Danmark (Undervisningsministeriet, 2018). Ett av de förslag som fått mest kritik är upprättandet av särskilda straffzoner vilket innebär att brott får olika påföljder beroende på var de begås. Detta kan anses vara diskriminerande (Grosshög, 2018) vilket strider mot artikel sju i FN:s mänskliga rättigheter (UN General Assembly, 1948).

Förslaget innebär därmed att alla medborgare i Danmark inte längre har samma medborgerliga rättigheter, vilket är anmärkningsvärt eftersom medborgerliga rättigheter enligt demokratiforskaren Wolfgang Merkel (2004) är grundläggande för att konceptet medborgarskap ens ska kunna existera. Utifrån förslaget verkar det därmed som att Danmark börjar göra skillnad på olika medborgare vilket är konstigt eftersom Danmark är en väletablerad liberal demokrati och det är i medborgarnas namn som liberala demokratiska stater agerar (Guild, 2009). Att just Danmark har vidtagit så drastiska åtgärder att det nu verkar ha uppstått olika grader av medborgarskap är väldigt märkligt och väcker tanken om var det här skulle kunna hända härnäst eftersom det finns många länder som inte rankas lika högt gällande respekten av mänskliga rättigheter och demokratiska principer. Att Danmark agerar på det här sättet indikerar att det måste ligga en tung orsak bakom förslagen. Denna studie ämnar därför att hitta den orsaken.

Existerande litteratur har förklarat uppkomsten utav grader av medborgarskap med sociala och politiska faktorer, feministiska teorier och genom traditionella hot mot medborgares fysiska säkerhet (se bland annat Adey, 2009; Anderson, 2013; Shepherd, 2006). Forskningen tenderar att kretsa kring kriget mot terrorismen eller migration vilket är kopplat till särskilda individer. I Danmark menar man att åtgärderna inte handlar om hudfärg eller religion, utan om att välja Danmark. Därmed riktas åtgärderna inte mot individer utan mot särskilda geografiska områden. Även om områdena pekats ut delvis på grund utav en hög andel invandrare och kriminella (Regeringen, 2018a) är dessa inte de enda som bor i områdena. Dessutom bor varken alla landets invandrare eller alla kriminella i dessa områden. Insatserna verkar därmed rikta sig till

ett kollektiv där det enda alla invånare med säkerhet kan sägas ha gemensamt är att de av en eller annan anledning bosatt sig just där och de diversifieras därmed av geografisk tillhörighet.

Anledningarna till varför Danmark vidtar åtgärder som kan anses vara illiberala och så kraftfulla att de skapar olika grader av medborgarskap kan därför inte antas vara desamma som förklaringarna till de åtgärder som riktas endast mot immigranter, potentiella terrorister eller traditionella säkerhetshot. Graderingen är i det här fallet så drastisk att existerande litteratur inte kan förklara fenomenet och den här studien avser att fylla denna lucka med hjälp av teorier om ontologisk säkerhet och säkerhetisering. De valda teorierna kan tänkas bidra till förklaringar genom att belysa konstruktionen av hot och legitimering av annars illegitima åtgärder.

1.3. Syfte

Syftet med studien är att förklara varför Danmark vidtar så drastiska åtgärder mot medborgarna som bor i landets utsatta områden att olika grader av medborgarskap uppstår. Existerande litteratur kan inte förklara varför en liberal demokrati vidtar så drastiska åtgärder mot egna medborgare som inte utgör ett hot mot den traditionella säkerheten. Syftet kommer att undersökas genom följande hypotes:

De utsatta områdena skiljer sig från den danska identiteten vilket leder till att de ses som ett säkerhetshot. Detta innebär att danska grundläggande värderingar sätts på spel, vilket i sin tur legitimerar illiberala åtgärder.

1.4. Frågeställning

Baserat på syftet är studien centrerad till följande frågeställning:

Varför uppstår olika grader av medborgarskap i Danmark trots att landet är en liberal demokrati?

1.5. Disposition

Studien är indelad i sex avsnitt och i det första avsnittet har problemformuleringen som studien utgår ifrån presenterats och placerats i en kontext av tidigare forskning. I avsnittet har även redogjorts för studiens syfte och frågeställning. Under studiens andra avsnitt utvecklas den tidigare forskning som studien relaterar till och därefter presenteras det teoretiska ramverk som studien kommer att utgå ifrån. I det tredje avsnittet beskrivs studiens tillvägagångssätt genom presentation av forskningsdesign, diskussion av metod samt operationalisering. I studiens fjärde avsnitt presenteras det fall som studien undersöker med en kort bakgrund och därefter presenteras och diskuteras det empiriska material som studien bygger på. I det femte avsnittet

kommer det empiriska materialet att analyseras med hjälp av det teoretiska ramverket och den valda metoden. I studiens sjätte och avslutande avsnitt presenteras de slutsatser som studien kommit fram till. Därefter förs kritiska resonemang innan förslag till vidare forskning ges.

2. Forsknings- och teoriansknytning

Detta avsnitt fokuserar på tidigare forskning och teori. Inledningsvis redogörs ytterligare för den kontext av tidigare forskning som studien placerar sig inom och talar till. Därefter presenteras de teorier som utgör det teoretiska ramverket: teori om ontologisk säkerhet och Köpenhamnskolans säkerhetiseringsteori. Dessa teorier kommer löpande både att beskrivas och diskuteras avseende dess bidrag till studien.

2.1. Tidigare forskning

Kristina Bakkær Simonsen (2016) har undersökt ”gettots” roll inom den danska politiska diskursen utifrån det ”gettopaketet” som lanserades 2010. Bakkær Simonsen menar att detta var starten på det formella användandet av ordet och att det öppnade upp för en kamp mellan två identiteter, samhället och ”gettot”. Detta föranledde ett behov av att undersöka ”gettots” funktion i diskursen om den danska identitet som presenteras i ”gettopaketet”. Bakkær Simonsen riktar sig till studier om integration genom paradoxen att paketet syftar till att integrera områdena i det danska samhället samtidigt som benämningen av områdena som ”getton” omöjliggör en sådan integrering eftersom områdena då porträtteras som ett hot mot den danska identiteten. Det här leder till att det danska samhället kan enas mot ”gettona” och därmed fyller ”gettona” en central funktion då de bekräftar den danska identiteten. Bakkær Simonsen använder sig av nationalism för att visa hur ”gettot” möjliggör att den danska identiteten kan upplevas som hel, eftersom identiteten porträtteras i relation till ”gettot”. Därmed kan ”gettot” inte heller integreras i det danska samhället eftersom att den danska identiteten, som den porträtteras idag, då inte längre skulle finnas. Utifrån Bakkær Simonsens artikel är det tydligt att konstruktionen av det danska ”gettot” uppfattas som ett hot mot den danska identiteten. Efter det senaste förslaget handlar det dock inte längre endast om ett upplevt hot mot identiteten utan om konkreta negativa konsekvenser, nämligen grader av medborgarskap.

När individer rör sig över suveräna staters gränser kan de anta olika status och Elspeth Guild (2009) menar att dessa statusar är sammankopplade med vilken typ av säkerhet individen omfattas av. De statusar Guild talar om är medborgare, icke-medborgare, turister, expatrioter och immigranter. Medborgarskap handlar primärt om de rättigheter en person har som medlem

i en stat, men även om rätten att delta i samhället och om skyldigheter (Linklater, 2007). Guild (2009) menar att medborgarnas säkerhet är utgångspunkten för utlänningars osäkerhet eftersom det är i medborgarnas namn som liberala demokratiska stater vidtar åtgärder mot de som inte är medborgare och exemplifierar detta med behandlingen av irreguljära flyktingar och nekande av asyl. Fallet Danmark indikerar dock att alla som innehar statusen medborgare inte alltid åtnjuter samma medborgerliga fri- och rättigheter vilket leder till frågan: Varför graderas medborgare i olika skikt?

Colleen Bell (2006) har genom Kanadas nationella säkerhetsstrategi undersökt hur liberala demokratier hanterar hot mot liberala värderingar. Bell menar att de som inte delar Kanadas liberala värderingar ses som ett hot mot Kanadas identitet samtidigt som identiteten säger att Kanada är ett land som kan bemöta fara. Skillnaden mellan ett *vi* och ett *dem* är här central då det är denna skillnad som skapar ett *vi* samtidigt som det legitimerar nödvändiga åtgärder mot *dem*. Bell menar att den övervakning som Kanada bedriver gentemot misstänkta terrorister inskränker på individers frihet för att skydda befolkningen samtidigt som fokuset på ett framtida hot innebär att potentialen att begå brott straffas snarare än det faktiska brottet. Förebyggande åtgärder diskuteras även av Peter Adey (2009) som påpekar riskerna med övervakning och framförallt profilering. Adey menar att människor riskerar att diskrimineras genom profiler som ska indikera vad terrorister kan tänkas göra och vilka de kan vara. I de här fallen förklaras alltså graderingen genom politiska förklaringar och traditionella säkerhetshot. De potentiella terroristerna delar inte liberala värderingar och de utgör därför ett hot mot vilket extraordinära insatser legitimeras. Fallet Danmark rör sig dock inte om traditionell säkerhet och därmed eftersöks andra förklaringar till varför dessa drastiska åtgärder vidtas trots att Bell (2006) berör identitet.

Skillnaden mellan ett *vi* och *dem* undersöks av Bridget Anderson (2013) som menar att de båda konstituerar varandra i förhållande till den andra. Anderson har studerat medborgarskap och presenterar tre kategorier av medborgare: den goda, den tolererade och den misslyckade. Den goda kännetecknas av att den arbetar hårt och deltar aktivt i samhället medan den tolererade presenteras som en immigrant som ständigt måste bevisa sig värdig av ett medborgarskap. Den misslyckade medborgaren är den interna motsvarigheten till icke-medborgaren och kännetecknas av att inte dela de värderingar som den goda medborgaren står för. Denne är ofta kriminell eller har på andra sätt visat att den har andra värderingar, vilket leder till att den ses som ett hot mot samhället. I Andersons fall verkar sociala förklaringar ligga till grund för graderingar av medborgarskap. Viktigt att notera är dock att Andersons endast förklarar

åtgärder till följd av dessa grader mot immigranter. Tufyal Choudhury (2017) adresserar de brittiska möjligheterna att frånta medborgarskap från de som misstänks för terrorism och menar att detta eroderar tanken om jämlika medborgarskap genom att skapa en hierarki bland brittiska medborgare. Choudhury använder sig här av Andersons tre typer av medborgare och menar att muslimer i detta fall aldrig blir mer än tolererade medborgare och att de som har extremistiska åsikter är de misslyckade medborgarna samtidigt som icke-muslimer vilka inte delar brittiska värderingar ses som ett *dem*. Återigen står därmed det traditionella säkerhetshotet i form av terrorism i centrum för att förklara graderingen, samtidigt som även sociala faktorer spelar in. Sammantaget håller inte Andersons tre typer av medborgare för att förklara det danska fallet, dels eftersom åtgärder inte riktar sig mot alla danska icke-västliga medborgare men även baserat på att åtgärderna också riktar sig mot etniska danskar.

Ett *dem* har även studerats av Laura Shepherd (2006), som utifrån Bush-administrationens diskurs kring attackerna i Afghanistan efter 9/11 menar att fienden skapas gentemot en skillnad både internt och externt. Externt är fienden Al-Qaida, den irrationella barbaren, och på hemmaplan är fienden irrationella drömmare som inte visar sig lojala mot nationen. Dessa kontrasteras mot de goda som representeras av vanliga anständiga medborgare och av nationen som en auktoritär figur. Vidare menar Shepherd att porträtteringen möjliggörs genom existerande könsroller där de goda tillskrivs maskulina attribut och fienden feminina. Attribut som är kopplade till könsroller har även diskuterats av Victoria M. Basham och Nick Vaughn-Williams (2013) som menar att medborgaren generellt har porträtterats som man, liberal, borgerlig, heterosexuell och vit. Basham och Vaughn-Williams menar att det har lett till både kraftiga hierarkier och säkerhetsisering av andra, vilka inte stämmer överens med de normerna. Marginaliseringen som följer av detta har studerats av Joe Turner (2016) och innebär att grupper porträtteras som att de inte tillhör, vilket leder till att de utesluts och fråntas samhällets gemensamma förmåner. Turner menar att marginaliseringen ifrågasätter tidigare syn på medborgarskap som något inkluderande eller exkluderande genom att presentera marginalisering som stratifierande av medborgarskapet. I dessa fall förklaras graderna i medborgarskap med feministisk teori men även här saknas direkta åtgärder mot den interna fienden vilket är det som vill förklaras i denna studie.

Loïc Wacquant (2007) har studerat territoriell stigmatisering genom koncentrerade områden, i USA och Frankrike, som präglas av marginalisering kopplad till invånarnas etnicitet och ras. Han menar att områden som formellt klassificerats som laglösa eller liknande kan särbehandlas av myndigheter vilket leder till ytterligare marginalisering och projekt som syftar till att minska

marginalisering får därmed omvänd effekt. Vidare menar Wacquant att dessa områden historiskt har präglats av stark gemenskap och sammanhållning, till exempel det afroamerikanska samhället, men att detta nu skiftat till splittringar och en känsla av att alla vill därifrån. Själva stigmatiseringen beskriver han som internaliserad och citerar då Pierre Bourdieu:

[T]he stigmatized neighbourhood symbolically degrades those who live in it and they degrade it symbolically in return, since, being deprived of all the assets necessary to participate in the various social games, their common lot consists only of their common excommunication. Assembling in one place a population homogeneous in its dispossession also has the effect of accentuating dispossession. (citerad i Wacquant, 2007, 69).

Wacquants förklaring till grader i medborgarskap ligger därmed i sociala och nationalistiska faktorer. Utifrån Wacquants teori har Sune Qvotrup Jensen och Ann-Dorte Christensen (2012) undersökt territoriell stigmatisering i östra Ålborg, Danmark. De menar att stigmatiseringen till stor del handlar om etnicitet och ras även där. De känner däremot inte igen den internalisering som Wacquant talar om i relation till projekt som syftar till att minska marginalisering och menar istället att dessa fungerat bra i östra Ålborg och att de minskat den negativa bilden av området bland invånarna. Samtidigt påpekar de att denna effekt verkar större internt än externt då den negativa bilden av området kvarstår i övriga Danmark.

Sammanfattningsvis har tidigare förklaringar till varför gradering av medborgarskap uppstår rört sig kring sociala faktorer, feministiska teorier eller traditionella säkerhetshot. I Danmark rör det sig om kraftigare åtgärder mot medborgare som inte misstänks för terrorism vilket inte kan förklaras med de teorier som presenterats ovan. Det handlar om den danska identiteten och forskning om identitet kopplat till säkerhet som förklaring till varför drastiska åtgärder vidtas i en liberal demokrati mot medborgare som inte utgör ett traditionellt säkerhetshot saknas. Det verkar som att hela den danska identiteten är hotad vilket medför att man kan göra precis vad som helst. För att förklara detta behövs därför andra teorier än de som forskarna ovan använt sig av.

2.2. Teori

För att besvara studiens frågeställning kommer ett teoretiskt ramverk som består av ontologisk säkerhet och Köpenhamnskolans säkerhetiseringsteori att appliceras. Teorierna belyser identitet och säkerhet vilket är centralt för att förklara Danmark vidtar dessa drastiska åtgärder. Kombinationen ontologisk säkerhet och säkerhetisering har tidigare använts av bland annat

Stuart Croft (2012) och Catarina Kinnvall (2017). I denna studie fyller teorierna olika funktioner för att uppfylla syftet. Ontologisk säkerhet förväntas bidra med filosofiska förklaringar både till skapandet av danska identiteten i relation till "gettot" och till varför åtgärderna inte uppfattas som att de strider mot liberala värderingar som landet kan antas stå för. Ontologisk säkerhet kan därmed förväntas lägga grunden för hur det är möjligt att uppfatta "gettot" som ett hot genom att skapa ett referensobjekt, men även bidra till förklaringar kring varför dessa handlingar är möjliga. Köpenhamnsskolans säkerhetiseringsteori förklarar hur ett specifikt samhällsproblem blir en fråga om säkerhet. Teorin förväntas därmed kunna bidra med förklaringar kring hur processen som lett fram till att den danska befolkningen idag har delats upp i olika grader av medborgarskap har gått till. Denna kombination av teorier förordas av Jennifer Mitzen och Kyle Larson (2017) och teorierna kommer nedan att beskrivas och diskuteras löpande.

2.2.1. Ontologisk säkerhet

Teorin ontologisk säkerhet kommer ur behovet av att undersöka ytterligare drivkrafter till staters utrikespolitik än fysisk säkerhet, vilket traditionella rationalistiska perspektiv fokuserat på. Ontologisk säkerhet inom internationella relationer har undersökts av bland annat Brent Steele (2008, 2) som menar att strävan efter ontologisk säkerhet kan vara starkare än strävan efter fysisk säkerhet och statens överlevnad. Ontologisk säkerhet kan därmed förstås som "security as being" snarare än "security as survival" (Giddens citerad i Kinnvall & Mitzen, 2017, 4). Croft (2012, 25-26) menar att ontologisk säkerhet kretsar kring fyra påståenden. Det första är att identitet bygger på ett biografiskt narrativ. Det andra är att denna identitet och handlingarna som den leder till produceras genom tillit till andra aktörer. Det tredje påståendet är att den som är ontologiskt säker kan agera i enlighet med sin identitet och detta medför att aktören har en stark känsla för vad som är rätt och fel. Det fjärde och sista antagandet är att en aktör aldrig, oavsett hur ontologiskt säker den än är, kan vara säker i sin position eftersom det finns en ständig risk för ontologisk osäkerhet.

Den här studien kommer att fokusera på det första påståendet, biografiska narrativ för att skapa en förståelse för vad den danska identiteten egentligen är och inte är. Jennifer Mitzen (2006, 342) beskriver ontologisk säkerhet som: "the need to experience oneself as a whole, continuous person in time - as being rather than constantly changing - in order to realize a sense of agency". Steele menar att ontologisk säkerhet uppstår när en aktörs handlingar är förenliga med den upplevda identiteten. Det här innebär att den ontologiska säkerheten uppnås genom konstruerandet av en konsekvent självbild vilken ger mening åt de handlingar och beteenden

som staten ägnar sig åt. Det kan därmed sägas vara en berättelse om aktören (Steele, 2008, 2-3, 6, 10). Christopher S. Browning och Pertti Joenniemi menar att en aktör behöver ha en tydlig bild av sin egen identitet för att kunna skapa sig en bild av sin omvärld och för att förstå sin egen placering i den omvärlden. Vad som kan förväntas av relationerna och beteendena i denna omvärld förstås genom att en tydlig distinktion mellan den egna identiteten och andras bibehålls (2017, 37). Denna kontext skapas av det biografiska narrativet som därmed ordnar statens identitet genom att organisera vad staten *är*. Det här leder till att narrativet även dikterar möjliga handlingslinjer och aktörer kommer därför att legitimera sina handlingar för att de ska stämma överens med identiteten. När narrativ upprepas skapas en biografisk kontinuitet och därmed även en stabil identitet. Genom narrativet skapas därför förståelse för en aktörs intressen och mål (Steele, 2008, 11, 71-73) vilket kan skapa förklaringar för åtgärderna mot ”gettoområdena”.

Det har diskuterats om ontologisk säkerhet, då teorin härstammar från sociologin och individer som analysobjekt, är möjligt att undersöka på statsnivå (Steele, 2008, 17). Mitzen menar att detta är möjligt dels då antaganden om individer kan vara effektiva för att förklara agerande på statsnivå men även genom att statens ontologiska säkerhet erbjuder individer ontologisk säkerhet (2006, 352). Steele menar dock att detta antagande om att staten representerar alla individer missar själva skapandet av identiteten eftersom vem som helst kan göra anspråk på identiteten och nationens intressen. Detta innebär även att identitet och intressen förändras beroende på vem som konstituerar staten. Vidare menar Steele (2008, 17-18, 20) att anledningen till att stater kan uppleva ontologisk säkerhet eller osäkerhet beror på att de har en historisk bild av sig själva som byggts upp under tid av både historiska, nutida och framtida aktörer.

2.2.2. Säkerhetisering

Säkerhetiseringsteorin uppkom då Barry Buzan, Ole Wæver och Jaap de Wilde (1998, 1, 21-25, 29) identifierade avsaknaden av ett ramverk för att klassificera vad som var säkerhet och inte i och med det vidgade säkerhetsbegreppet eftersom det innebar att hoten inte längre var lika tydliga som de militära. Teorin utgår ifrån att säkerhet är något politiskt och att hot är konstruerade i förhållande till ett referensobjekt vilket studeras genom diskurser och politiska konstellationer. Författarna placerar konceptet säkerhetisering som den extrema varianten på ett spektrum där en fråga löper från opolitiserad, till politiserad och därefter säkerhetiserad. En politiserad fråga signalerar öppenhet och transparens eftersom det indikerar att frågan kan hanteras på olika sätt och att den behöver diskuteras. Därmed skiljer den sig från frågor som av sin natur varken kan, eller bör, politiseras. Den säkerhetiserade frågan presenteras istället som

så akut att den inte bör utsättas för politikens långdragna procedurer vilket tystar oppositionen och möjliggör odemokratiska åtgärder. Dessa illegitima åtgärder grundar sig i det existentiella, om hotet inte hanteras spelar inte någonting längre någon roll.

Säkerhetisering innebär därmed inte frågor som objektivt uppfattas som hot utan frågor som uttalas som hot och det här är essentiellt när det kommer till att förklara åtgärderna i Danmark eftersom ”gettot” inte är något som skulle uppfattas som ett objektivt hot. Namnet på processen att uttala ett hot kommer från lingvistik och kallas för en talakt. Det intressanta i talakten är inte vad som refereras till utan yttrandet i sig. Det räcker dock inte att en aktör uttalar att en fråga är ett existentiellt hot för att den ska säkerhetsas. Säkerhetseringen sker först när den publik som aktören talar till accepterar att frågan är ett existentiellt hot och författarna menar därför att säkerhetsering aldrig kan ses som en oskyldig reflektion av ett hot. Säkerhetsering måste istället alltid förstås som ett val i allra högsta grad. Antingen genom valet att uttala hotet eller genom valet att acceptera det. Själva acceptansen kan identifieras som att det blir politiskt genomförbart att vidta en åtgärd som tidigare varit illegitim (Buzan, Wæver, & de Wilde, 1998, 24-26, 29).

Det är den säkerhetserande aktören som utför talakten och denna är ofta en politiker. Med det sagt ska aktören inte nödvändigtvis ses som en individ utan snarare som en företrädare för ett kollektiv. Aktören bör inte heller ses som referensobjektet då denna inte tenderar att tala om sin egen överlevnad. Det vanliga är istället att referensobjektet är staten, nationen eller någon särskild princip, och det är då dennes överlevnad som måste försvaras (Buzan, Wæver, & de Wilde, 1998, 40-41). Den nyckelfråga som Buzan, Wæver och de Wilde (1998, 45) kommer fram till är: ”who can ‘do’ security in the name of what?”.

Även om hotet aldrig är objektivt är dess karaktär ändå relevant och utgör en del av de främjande förhållanden under vilka en talakt utgörs. De förhållanden som ligger bakom en talakt kan delas in i två grupper: den första är interna förhållanden, alltså språket, och handlar om att aktören talar på det sätt som är konventionellt. Den andra gruppen är extern, alltså kontextuell och social, och handlar om att aktören innehar en position som gör det möjligt att upprätta en talakt. En framgångsrik talakt är därmed en kombination av språk och omgivning. För den språkliga delen är det centralt att upprätta en historia som innehåller ett existentiellt hot, en ”point of no return” och en utväg. Språket behöver matcha både den generella säkerhetsdiskursen men även det specifika språket för sektorn. Det viktigaste inom den externa aspekten är att inneha en auktoritär position och att någon form av objekt som kopplas samman med säkerhet är närvarande, även om objektet i sig inte utgör någon anledning för

säkerhetisering. Därmed kan tre faktorer summeras för en framgångsrik säkerhetisering (Buzan, Wæver, & de Wilde, 1998, 32-33):

1. att talakten följer diskursen kring säkerhet, även kallad säkerhetsgrammatiken
2. att den som genomför talakten har auktoritet, det här innefattar relationen till *publiken*
3. att någon form av objekt finns som stöttar säkerhetiseringen

I denna studie kommer vissa av villkoren att antas på förhand och andra kommer att studeras genom analysen. Detta kommer att redogöras för under studiens operationaliseringsavsnitt 3.3.

Genom att frånga tidigare uppfattningar om endast militära hot identifierar säkerhetiseringsteorin fem olika sektorer inom vilka säkerhet kan bedrivas (Buzan, Wæver, & de Wilde, 1998, 1). I den här studien kommer fokuset att vara samhällssektorn och den samhälleliga säkerheten. Samhällelig säkerhet handlar om nationens säkerhet och är tätt kopplad till identitet. Kärnan är att staten och samhället är två olika saker och beroende på vilken av dessa som är referensobjektet genereras helt olika logiker. Där staten intresserar sig av fixerade gränser och formella medborgarskap är samhället istället flytande till sin natur och en individ blir medlem av en grupp genom handlingar och idéer (Buzan, Wæver, & de Wilde, 1998 s. 119). Buzan (1993a, 5-6) menar att samhällets identitet handlar om det som gör att en grupp kan identifiera sig som ett *vi*, och på samma sätt är detta vad som skiljer *vi* från *dem*.

Konceptet samhällelig säkerhet handlar om ett samhälles förmåga att bibehålla sin karaktär under omväxlande förhållanden och inför potentiella eller reella hot. Det här rör traditioner, språk och kultur vilket innebär att det är svårt att objektivt definiera vad som kan uppfattas som ett hot. Det här kompliceras även ytterligare utav det faktum att säkerhet är något relativt. Kärnan för säkerhet är därmed inte suveränitet utan identitet eftersom identiteten är det som måste överleva för att en grupp ska fortsätta vara ett *vi*. Vad som utgör identiteten är inte fixerat utan kan vara vad som helst som gruppen kommit överens om (Wæver, 1993, 23, 25-26). ”When this ‘it’ is threatened, ‘our’ identity is threatened, and ‘societal security’ comes into play” (Wæver, 1993, 40). Hoten som samhällelig säkerhet kan ställas inför varierar och det kan vara vad som helst som innebär att *vi* hotas. Eftersom identiteter är dynamiska av sin natur kan förändring inte per automatik ses som ett hot. Hur stor förändring som krävs för att något ska ses som ett hot varierar och är inte alltid objektivt proportionerligt, vilket innebär att även en stark nation kan hotas av influenser från andra länder eller kulturer (Buzan, 1993b, 42-44).

Sammanfattningsvis kan teorins huvudpoäng formuleras som att aktörer och deras publikar säkerhetiserar särskilda frågor genom en specifik politisk akt, talakten. Ordet säkerhet behöver

inte användas och inte heller säkerhetsiseras alla frågor där ordet säkerhet förekommer. För att undersöka om en fråga ses som ett existentiellt hot och därigenom legitimerat att regler bryts (Buzan, Wæver, & de Wilde, 1998, 33) kommer de kriterier som presenterats i detta avsnitt att studeras.

3. Tillvägagångssätt

I detta avsnitt står studiens tillvägagångssätt i fokus. Inledningsvis redogörs studiens forskningsdesign för och därefter presenteras och diskuteras metoden. De två teorier som ligger till grund för studien kombineras sedan i ett analytiskt ramverk, vilket utgör grunden för det analyschema som presenteras avslutningsvis.

3.1. Forskningsdesign

Denna studie är en teorikonsumerande fallstudie och syftar till att, genom att applicera ett teoretiskt ramverk på ett specifikt fall, undersöka och förklara fallet i fråga. Efter en översiktlig läsning av de sex ”gettopaket” som lanserats sedan 1994 verkar det som att åtgärderna mot områdena har skärpts drastiskt i det senaste förslaget som lanserades i mars 2018. Med utgångspunkt i Bakkær Simonsens artikel som menar att ”gettot” år 2010 konstruerats som ett hot mot den danska identiteten (2016, 83) kommer denna studie ta avstamp i att detta även är startskottet för säkerhetsiseringen av dessa områden. Denna studie kombinerar säkerhetsisering och ontologisk säkerhet vilka båda förordar att en diskursanalys nyttjas (Buzan, Wæver, de Wilde, 1998, 177; Steele, 2008, 10). För att förklara varför olika grader av medborgarskap uppstått i Danmark räcker det dock inte att se till diskursen idag. Istället behövs en förståelse för det historiska förloppet under vilket diskursen har skapats. Ett effektivt sätt för att studera detta är historiska komparationer (Börjesson & Palmblad, 2007, 11) och den här studien kombinerar därför diskursanalys med en processtudie för att förklara varför Danmark vidtar så drastiska åtgärder mot medborgarna i ”gettot”.

För att undersöka den diskursiva processen kommer statsministrarnas nyårstal att analyseras tillsammans med ”gettopaketen”. Till grund för undersökningen av det empiriska materialet ligger operationaliseringsfrågorna som presenteras i detta avsnitt. Dessa kommer även att utgöra strukturen för analysen för att på ett tydligt och effektivt sätt visa både på det biografiska narrativet och säkerhetsiseringen för att förklara varför Danmark vidtagit så drastiska åtgärder mot medborgarna i ”gettot”.

3.2. Metod

Diskursanalys är ett brett begrepp som har olika definitioner beroende på vilken forskare som tillfrågas. Oavsett inriktning vilar metoden dock alltid på ett konstruktivistiskt grundantagande om att språket är med och formar verkligheten (Bergström & Boréus, 2012, 354-355). Diskursanalysen kan enligt Steele (2008, 12) koppla ihop det biografiska narrativet med specifika policybeslut genom att belysa hur en aktör har diskuterat policybeslutet utifrån vad det skulle innebära för identiteten. Eftersom diskursanalysen saknar en entydig definition kan även många olika typer av analysverktyg användas. Det här skapar många möjligheter för forskaren men kan även innebära problem för intersubjektiviteten eftersom metoden innebär en omfattande tolkning av begrepp och uttryck. Det är därför särskilt viktigt att inom diskursanalysen noggrant redogöra för det analysverktyg som appliceras (Bergström & Boréus, 2012, 405-406). I operationaliseringsavsnittet 3.3 presenteras analysverktyget för den här studien närmare.

Säkerhetisering kan ses som en process och metoden processpåring verkar därmed lämplig för att förklara varför Danmark vidtar så drastiska åtgärder mot medborgarna i ”gettot”. Processpåring ställer höga krav på teorin som används och innebär att ”mekanismerna i den historiska processen mellan orsak och verkan” spåras (Teorell & Svensson, 2007, 247). Om säkerhetiseringsteori lever upp till dessa höga krav går att diskutera utifrån dess konstruktivistiska och poststrukturalistiska grepp i relation till processpåringens positivistiska kopplingar (Guzzini, 2011). Thierry Balzacq (2011, 46-47) menar dock att processpåring är absolut nödvändigt när det kommer till studier av säkerhetisering. Han menar att detta beror på att processpåring skapar möjligheter för att besvara frågan om varför något säkerhetiserats genom andra faktorer än enbart att det accepterades av publiken. Denna typ av förklaring menar Balzacq minskar risken för banala eller rent av tautologiska förklaringar. Enligt Derek Beach och Rasmus Brun Pedersen (2013, 10-11) finns det tre typer av processtudier och två av dem används för att pröva eller utveckla en teori genom att söka kausala samband. Syftet med denna uppsats är dock varken att pröva eller att utveckla teori. Istället är syftet att försöka förklara utfallet då det är oväntat utifrån vad som förväntas av liberala demokratier och med anledning av detta kommer Beach och Brun Pedersens tredje typ av processtudie av att användas. Denna är fallcentrerad vilket medför att teorierna kan användas mer pragmatiskt än vid en teoricentrerad studie. Det här beror på att teorin i en fallcentrerad studie fungerar som ett heuristiskt instrument där syftet är påvisa att den valda teorin är användbar för att ge den bästa möjliga förklaringen snarare än att göra ansats på en absolut sanning (Beach & Brun Pedersen,

2013, 9, 11-13, 19). Därmed är denna typ av processtudie även förenlig med teorin ontologisk säkerhet vilken inte bör nyttjas för att finna kausala samband, utan endast för att öka förståelsen för en aktörs handling (Steele, 2008, 22-25).

En alternativ metod hade kunnat vara Carol Lee Bacchis (2009) policyanalys vilken grundar sig i antagandet att politiker aktivt är med och formar problem genom policys vilket skulle kunna belysa konstruktionen av ”gettot” som hot. Metoden har dock valts bort till fördel för diskursanalysen baserat på den starka kopplingen till de båda teorierna.

3.3. Operationalisering

Den här studien syftar till att förklara varför Danmark vidtar så drastiska åtgärder mot medborgarna som bor i landets utsatta områden. För att vägleda analysen formuleras därför ett schema utifrån ett par operationaliseringsfrågor vilka har sin utgångspunkt i de teorier som utgör det teoretiska ramverket. För diskursanalys finns det enligt Göran Bergström och Kristina Boréus (2012, 354) inget universellt tillvägagångssätt för operationaliseringen och det är därför med utgångspunkt i studiens frågeställning som ontologisk säkerhet och säkerhetiseringsteori formas till verktyg för analysen.

Då säkerhetiseringen antas ha påbörjats först år 2010 behöver det biografiska narrativet som leder fram till denna tidpunkt undersökas eftersom studien för sin förklarande ansats behöver identifiera grunden till säkerhetiseringen. Då hotet inte är objektivt behöver grunden till att det överhuvudtaget kan presenteras och uppfattas som ett hot förstås. Ontologisk säkerhet antas här kunna identifiera de normer och kriterier som utgör den danska identiteten vilken antas vara hotad. Ontologisk säkerhet kan därför identifiera referensobjektet och det biografiska narrativet kan belysa hur åtgärder anses möjliga genom att belysa det som inte passar in i narrativet. Detta kommer att undersökas genom följande frågeställning:

1. *Hur framställer den danska regeringen ett biografiskt narrativ i förhållande till ”gettoområdena” och vad består detta narrativ av?
Vilka egenskaper ges Danmark? Vilka egenskaper ges ”gettot”?*

Säkerhetiseringsprocessen av de danska utsatta områdena kan som tidigare nämnts analyseras genom diskurser och Buzan, Wæver och de Wilde (1998) menar att talakten är ett verktyg som kan användas som en del av en diskursanalys för att identifiera om en säkerhetisering har lyckats. Den generella idén bakom talakten som analysverktyg beskrivs på följande sätt: ”The technique is simple: Read, looking for arguments that take the rhetorical and logical form defined here as security” (Buzan, Wæver & de Wilde, 1998, 177). Villkoren för

säkerhetiseringen har presenterats tidigare och är följande (Buzan, Wæver & de Wilde, 1998, 33):

- Den säkerhetiserande aktören befinner sig i en auktoritetsposition
- Det finns objekt som stöttar säkerhetiseringen genom att uppfattas som hotfulla
- Något framställs som ett existentiellt hot
- En point of no return framställs
- En möjlig utväg presenteras

I liberala demokratier menar Buzan, Wæver och de Wilde (1998, 40) att regeringen tenderar att vara den enda legitima säkerhetiserande aktören, eftersom regeringens arbete är öppet för granskning. I den här studien kommer därför den danska regeringen att utgöra den säkerhetiserande aktören och därmed är även det första villkoret uppfyllt. Det objekt som författarna menar är nödvändigt för att säkerhetiseringen ska vara effektiv (Buzan, Wæver & de Wilde, 1998, 33) utgörs i det här fallet av de fysiska bostadsområdena. De utgör i sig inte en grund för säkerhetisering men den otrygghet som kopplas till områdena (Regeringen, 2010; Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter, 2013; Regeringen 2018) kan antas stötta säkerhetiseringsprocessen. Den möjliga utvägen i den här studien utgörs av de ”gettopaket” som regeringen lanserat. Återstår gör då det existentiella hotet och en ”point of no return”, vilka kommer att studeras med hjälp av följande frågor:

2. *På vilket sätt framställs ”gettona” som något som hotar den danska identitetens överlevnad?*

Vilket utrymme ges hotet i uttalanden? Talas det om att bryta regler för att hantera hotet?

3. *På vilket sätt framställs att ingen återvändo finns och att extrema åtgärder därför är nödvändiga?*

Talas det om att ”gettot” kan sprida sig? Vilken framtid spås om inget görs?

4. Val av empiri

I det här avsnittet står det fall som studien undersöker i fokus. Inledningsvis kommer en kort bakgrund att ges som motiverar fallets relevans i förhållande till studiens syfte. Därefter presenteras det material som ligger till grund för den empiriska undersökningen.

4.1. Fall

Den här studien syftar till att förklara varför olika grader av medborgarskap uppstår i Danmark. Därav är Danmark det fall som står i fokus och mer specifikt de sex ”gettopaket” som landets

regering lanserat sedan 1994. Paketet har sedan dess lanserats ungefär vart femte år av regeringar som utgjorts utav olika politiska majoriteter. De tidiga paketen syftade till att hjälpa socialt belastade bostadsområden och till att öka integreringen. Därefter har åtgärderna i paketet succesivt skärpts (Jyllands-Posten, 2018) och innefattar idag primärt fyra insatsområden (Regeringen, 2018a, 9):

1. Rivning av bostadsområden
2. Styrning av vem som får bosätta sig i utsatta områden
3. Ökad polisiär närvaro och skärpta straffzoner
4. En bra start för barn och unga

Även villkoren kopplade till vad som utgör ett ”getto” har förändrats. För att klassas som ett ”getto” idag behöver ett område uppfylla tre av följande fem kriterier (Regeringen, 2018a, 11):

- Mer än 50 procent av invånarna är icke-västerländska immigranter
- Mer än 2,7 procent förekommer i brottsregistret
- Arbetslösheten är över 40 procent
- Mer än 50 procent har endast grundskoleutbildning
- Medelinkomsten är mindre än 55 procent av medelinkomsten för regionen

När det kommer till studiens mer generella område, liberala demokratier som tar till illiberala medel, kan Danmark anses vara ett talande fall eftersom det är unikt i det extrema. Detta baseras på att landet ständigt rankas högt gällande bland annat politiska fri- och rättigheter (Freedom House, 2018) samtidigt som landet fått kritik för att det senaste ”gettopaketet” skulle strida mot dessa demokratiska principer (Dagens Nyheter, 2018).

4.2. Material

För att undersöka det danska biografiska narrativet i förhållande till ”gettot” behöver dansk identitet undersökas, och mer specifikt hur den danska identiteten konstrueras i förhållande till identiteten som tillskrivs de som bor i ”gettona”. Enligt Steele (2008, 71-73) tenderar den politiska eliten att vara drivande när det kommer till att forma en nations identitet. Med bakgrund i detta kommer statsministrarnas nyårstal att analyseras från år 1994 då det första ”gettopaketet” lanserades, till och med år 2018 då det senaste förslaget lanserades. Talen kommer ifrån statsministrar från olika partier och under olika tidpunkter vilket gör det möjligt att identifiera ett dominerande biografiskt narrativ. Ett urval ur nyårstalen efter år 1994 har därefter gjorts baserat på att de antingen har hållits samma år som ett paket har lanserats eller

för att ordet ”getto” nämns eftersom den danska identiteten i förhållande till ”gettot” kan antas framträda i dessa. Sökordet som använts har då varit ”ghetto” eftersom detta är den danska stavningen. Med det sagt har även tal från år som paket har lanserats vilka inte innehåller ordet ”getto” tagits med i materialet då det inte går att utesluta att de trots allt visar på den danska identiteten och grunden för framställningen av ”gettot”. Utifrån detta har följande tal valts:

- Poul Nyrup Rasmussens nyårstal 1994
- Poul Nyrup Rasmussens nyårstal 1998
- Poul Nyrup Rasmussens nyårstal 2000
- Anders Fogh Rasmussens nyårstal 2004
- Lars Løkke Rasmussens nyårstal 2010
- Helle Thorning-Schmidts nyårstal 2013
- Lars Løkke Rasmussens nyårstal 2018

Då antagandet om att säkerhetseringen påbörjades i samband med konstruktionen av ”gettot” som hot mot den danska identiteten år 2010 kommer ytterligare material att användas till perioden 2010-2018. Säkerhetsering kräver, som tidigare nämnts, både att något uttalas som ett existentiellt hot och att detta hot accepteras av publiken (Buzan, Wæver, & de Wilde, 1998, 25). Samtliga ”gettopaket” har genomförts med undantag för det som lanserades 2018, detta paket har endast initierats. Den danska regeringen har dock meddelat att alla avtal är på plats (Regeringen, 2018b) och Buzan, Wæver och de Wilde (1998, 26) menar att acceptans kan sägas vara uppnådd när en politisk förändring som innebär extraordinära åtgärder är genomförbar och inte möter stort politiskt motstånd. I Danmark har oppositionen lagt fram ett eget förslag för att göra upp med parallellsamhällen (Socialdemokratiet, 2018), vilket tolkas som en avsaknad av stort politiskt motstånd och därmed som acceptans.

För att undersöka uttalandet av existentiella hot, och den andra operationaliseringsfrågan, kommer statsministrarnas nyårstal återigen att ligga till grund. Den här gången analyseras dock endast de tre sista givet grundantagandet. Nyårstalen kan förväntas nå en stor del av publiken vilket innebär att den säkerhetsiserande aktören bör ta tillfället i akt att nämna hotet samtidigt som talen inte specifikt är ämnade att presentera paketen. Om hotet nämns kan det därför ses som en tydlig indikator på säkerhetsering eftersom det då har prioriterats över andra ämnen som hade kunnat diskuteras (Buzan, Wæver, & de Wilde, 1998, 177). I denna del av analysen kommer därför följande material att analyseras:

- Lars Løkke Rasmussens nyårstal 2010

- Helle Thorning-Schmidts nyårstal 2013
- Lars Løkke Rasmussens nyårstal 2018

Diskursanalysen öppnar dock upp för en bred variation av material (Börjesson & Palmblad, 2007, 19) och därför bör även officiella dokument som kan antas belysa hotet studeras. Med bakgrund i detta kommer därför även följande tre ”gettopaket”, vilka lanserats 2010, 2013 och 2018, att analyseras:

- Ghettoen tilbage til samfundet - Et opgør med parallelsamfund i Danmark
- Udsatte boligområder - de næste skridt: regeringens udspil til en styrket indsats
- Ét Danmark uden parallelsamfund - Ingen ghettoer i 2030

Efter den översiktliga läsningen av samtliga ”gettopaket” har det, som tidigare nämnts, framkommit att de extrema åtgärderna återfinns i paketet från år 2018. Det är först i detta fall som det är möjligt att tala om att regler bryts och därmed kommer endast material från år 2018 att utgöra grunden för den tredje operationaliseringsfrågan och grunden för en point of no return eftersom just legitimeringen av illegitima åtgärder är central. Buzan, Wæver och de Wilde (1998, 24) beskriver detta fenomen som: ”If we do not tackle this problem, everything will be irrelevant (because we will not be here or will not be free to deal with it in our own way)”. Baserat på detta kommer följande material att analyseras:

- Lars Løkke Rasmussens nyårstal 2018
- Ét Danmark uden parallelsamfund - Ingen ghettoer i 2030

Materialet som ligger till grund för studien är skrivet på danska och av detta följer att nyanser i språket eventuellt skulle kunna falla bort vilket får ses som ett källkritiskt problem. Det betraktas dock inte som ett allvarligt sådant då svenska och danska är nära besläktade. Vidare är samtliga tal som används i studien transkriberade vilket innebär att studien endast behandlar danska i text och inte tal. De citat som återfinns i studien återges på danska eftersom en översättning hade inneburit en tolkning som inte är önskvärd.

Annat material som hade varit möjligt att använda för analys hade kunnat vara de tal som hålls vid öppnandet av Folketinget varje år då även de kan antas innehålla både det biografiska narrativet och uttalanden om ”gettot” som ett hot. Nyårstalen har dock valts till förmån för talen från öppnandet av Folketinget då dessa är generella och primärt riktar sig till befolkningen vilket som tidigare nämnts är en viktig del i säkerhetiseringen.

5. Analys

Analysen som följer nedan inleds med att den danska identiteten i förhållande till ”gettot” studeras utifrån ontologisk säkerhet. Därefter undersöks existentiella hot och en point of no return utifrån säkerhetssteoringsteorin innan resultatet av analysen presenteras.

5.1. Det biografiska narrativet

Den fråga som denna del av analysen ämnar besvara är: *Hur framställer den danska regeringen ett biografiskt narrativ i förhållande till ”gettoområdena” och vad består detta narrativ av?*

År 1994 var Poul Nyrup Rasmussen från socialdemokratiet statsminister i Danmark och detta år lanserades det första ”gettopaketet”. I nyårstalet samma år nämns inte ordet ”getto” och inte heller det specifika paketet. Därmed framställs inte något biografiskt narrativ i förhållande till ”gettot” men som påtalat tidigare anses talet ändå utgöra en viktig pusselbit i uppfyllandet av studiens syfte genom att visa på dansk identitet. Statsministern inleder sitt tal med att han är stolt över det danska agerandet under andra världskriget då 8000 danska judar räddades. Statsministern menar att de räddades ”fordi danskerne var enige om, at de skulle reddes” och att danskarna visade på ”menneskelighed, mod, handlekraft og holdning” (Nyrup Rasmussen, 1994). Detta narrativ indikerar att den danska identiteten utgörs av handlingskraft och beslutsamhet men signalerar även att danskarna har makt att utföra det de tar sig för.

Statsministern talar vidare om att dessa egenskaper återigen är centrala då landet sedan lång tid tillbaka brottats med en stor andel arbetslösa vilket statsministern menar delar Danmark”[m]ellem vi, der har et arbejde, og de, der intet hat” (Nyrup Rasmussen, 1994). Detta indikerar att arbete utgör en grund för skillnad i det danska narrativet där de som inte arbetar framställs i förhållande till de som gör det. Detta framträder ytterligare när statsministern uttrycker att:

Arbejdsløshed trækker dybe spor i alle dele af samfundet. Den sætter skel i befolkningen, skaber splittelse i familierne og utryghed blandt børnene - og med utrygheden følger aggressionerne. Vi har set ulykkelige tilfælde af grov vold mellem helt unge mennesker. [...] der er noget helt galt, når sådan noget kan foregå i vores land. (Nyrup Rasmussen, 1994).

För att komma tillrätta med arbetslösheten menar statsministern att:

Vi skal afvise afmagten. Vi skal ikke acceptere den. Vi skal tværtimod nu vise mod og handlekraft - men vi skal hele tiden overveje, om vi gør det rigtige. [...] Gør vi det rigtige, hvis vi tror, at de økonomiske kræfters frie spil nok skal

klare problemerne for os? Sådan nærmest af sig selv? Ja, det er der nogen, der tror. Men det tror jeg ikke. Jeg tror på handlekraften og model - men aldrig uden menneskelighed. (Nyrup Rasmussen, 1994).

Detta narrativ indikerar därmed återigen att den danska identiteten handlar om att ta tag i problem och att visa på mänsklighet. Narrativet återkommer då statsministern talar om danska insatser i fattiga och krigsdrabbade länder (Nyrup Rasmussen, 1994). I slutet av talet nämner statsministern flyktingar och att "[d]e kommer hertil på flugt fra nød og elendighed - i tiltro til, at danskerne stadig - som for 50 år siden - husker at tænke stort" (Nyrup Rasmussen, 1994). Återigen byggs berättelsen om dansken som hjälpsam och referensen till andra världskriget och talets inledning indikerar återigen att det är handlingskraft som gör detta möjligt.

År 1998 var Nyrup Rasmussen fortfarande statsminister. Detta år lanserades inget "gettopaket" men ordet "getto" förekommer i nyårstalet. Statsministern inleder talet med att prata om Amsterdamfördraget och att landet har förhandlat hårt för att få igenom danska värderingar såsom demokrati, öppenhet och mänskliga rättigheter i avtalet vilket lyckats (Nyrup Rasmussen 1998). Att landet drivit dessa värderingar inom EU indikerar att de är tätt kopplade till den danska identiteten. Vidare talar statsministern om att "[v]i danskere har altid været parate til at hjælpe mennesker i nød" (Nyrup Rasmussen, 1994). Han påtalar även att han inte vill "være med til at give køb på den grundlæggende medmenneskelige holdning til flygtninge - selv om der i det forløbne år har været uhyggeligt mange røster, der har krævet det" (Nyrup Rasmussen, 1994). Återigen står mänskliga rättigheter och hjälpsamhet därmed i centrum för den danska identiteten samtidigt som vikten av att handla rätt påtalas.

I samband med detta påpekar statsministern att han "ved, at danskerne ikke er blevet racister" (Nyrup Rasmussen, 1998) men att det idag är många flyktingar utan jobb som "lever under ghettolignende forhold" (Nyrup Rasmussen, 1998). Statsministern menar att:

Vi må bryde dette mønster. Der skal især gøres en ekstraordinær indsats for, at udlændinge, der fremover får ret til at opholde sig i Danmark, hurtigt lærer dansk og får ret og pligt til uddannelse og arbejde. Alle, der slår sig ned her, skal lære vore normer og regler at kende og respektere vor kultur og samfundsorden. (Nyrup Rasmussen, 1998).

Även detta narrativ indikerar att den danska identiteten handlar om handlingskraft och om att göra rätt. I förhållande till "gettot" framträder arbete återigen som centralt eftersom arbetet

framställs som en lösning på ett problem. Att den danska identiteten hänger ihop med språket och den danska kulturen framträder då det är något som de i ”gettot” måste lära sig.

Även år 2000 var Nyrup Rasmussen statsminister och detta år lanserades det andra ”gettopaketet”. Nyårstalet präglas av millennieskiftet och statsministern uttryckte att en stor förändring skett under de senaste 100 åren:

Friheden var for de få. Krav om lighed, værdighed for alle mennesker og en mere retfærdig fordeling af goderne blev opfattet som en trussel mod velhavere og magthavere. Men fordi mange havde mod og vilje vandt idéen om et nyt samfund: Et samfund i frihed og fællesskab, hvor vi alle har et ansvar for hinanden. (Nyrup Rasmussen, 2000).

I detta narrativ indikeras att den nya danska identiteten står för jämställdhet och lika rättigheter samtidigt som det uttrycks att det är mod och vilja som gjort detta möjligt. Återigen är därmed handlingskraften central i identiteten. Att dansken är ansvarstagande uttrycks även i följande citat:

Hvis vi alene fraskriver os vores ansvar ved en check fra samfundet en gang om måneden til dem, der er udenfor, dem, der har opgivet håbet om at komme i gang igen - så svigter vi - så er vores samfund blevet fattigere og mere sårbart. (Nyrup Rasmussen, 2000).

Den danska viljan att hjälpa kommer till uttryck då statsministern påtalar att landet har en lång tradition av att ta emot människor utifrån men han menar även att det inte längre är så lätt. Statsministern menar att ”[t]onen er blevet skærpet. Problemerne med. Jeg tror desværre, at vi - måske af angst for ikke at være tolerante nok - har lukket øjnene for en udvikling, som gik den gale vej” och menar att ”[d]et er et reelt problem, hvis danske familier [...] i deres egen by, oplever, at de kommer i mindretal, at børnene får problemer i skolen - at de så at sige bliver ofre for en ghettodannelse” (Nyrup Rasmussen 2000). I detta narrativ framställs en skillnad mellan ”gettot” och det danska samhället då dansken beskrivs som en främling i ”gettot”. Statsministern uttrycker att:

Der findes masser af udlændinge, som gør en stor indsats i det danske samfund. Men der er også grupper, som klart tilkendegiver, at de slet ikke ønsker at være med. At de er ligeglade med vore værdier og grundlag. [...] For at sikre sammenholdet i det danske samfund må vi stille tre krav, til indvandrerne og til os selv:

- Alle skal lære det danske sprog.
- Alle skal have et arbejde og mulighed for en uddannelse.
- Alle skal acceptere de værdier, det danske samfund bygger på.

(Nyrup Rasmussen, 2000).

Citatet tyder på att språk, utbildning, arbete och danska värderingar är centrala för den danska identiteten då det är detta som invandraren måste lära sig och acceptera för att ses som en del av samhället. Statsminister menar att:

Respekten for vores grundlæggende værdier handler ikke om intolerance, at alle skal være ens, med samme tro. Den handler om et moderne livssyn og menneskesyn, som dette samfund bygger på for alle dets borgere. (Nyrup Rasmussen, 2000).

I detta narrativ framträder de danska värderingarna återigen som centrala för identiteten och den som inte delar dem porträtteras därmed som någon med omodern livs- och människosyn. Statsministern talar om att dessa problem kommer att ta lång tid att lösa och att de inte kommer att lösas av ”paniklösningar, som bäres frem af fordomme og frygt. Vi har heller ikke brug for politiske overbud” istället menar att det krävs ”ordentlige, holdbare og brede politiske løsninger” (Nyrup Rasmussen, 2000). Slutligen påtalar statsministern att det danska samhället är ”[e]t samfund hvor de raske hjælper de syge. Hvor de rige hjælper de fattige. Hvor de unge hjælper de gamle” (Nyrup Rasmussen, 2000). I detta narrativet framträder återigen att den danska identiteten handlar om att vara hjälpsam och om att ta ansvar. Eftersom statsministern säger att paniklösningar som bygger på fördomar inte löser problem indikeras också att beslutsfattare i Danmark är fördomsfria.

År 2004 lanserades Danmarks tredje ”gettopaket” och vid den här tidpunkten hade landet även fått en ny statsminister i Anders Fogh Rasmussen från Venstre. I sitt nyårstal talar Fogh Rasmussen om att landet står inför utmaningar som kräver ett ”samfund, hvor alle deltager i at skabe vores velstand” vidare menar statsministern att ”[s]ådan er det ikke dag - desværre” (Fogh Rasmussen, 2004). Statsministern menar att detta beror på att flera års felaktig migrationspolitik har skapat ”indvandrerghettoer, hvor mændene er arbejdsløse, hvor kvinderne er isolerede, og familierne kun taler hjemlandets sprog” (Fogh Rasmussen, 2004). I detta narrativ indikeras att gemensamt ansvar och handlingskraft är det som kommer att föra landet framåt. En skillnad mellan den danska identiteten och identiteten i ”gettot” uttalas även och framträder ytterligare när statsministern uttrycker att de som bor i ”gettot” förväxlar ”det danske frisind med vægelsind. Den danske frihed med tomhed. Den danske lighed med ligegyldighed. Og de ser

på det danske samfund med foragt” (Fogh Rasmussen, 2004). Han menar även att ”[g]hettodannelser fører til vold og kriminalitet og konfrontation. Det kender vi fra udlandet. Og det hverken kan eller vil vi acceptere i Danmark” (Fogh Rasmussen, 2004). Statsminister menar att landet måste insistera på att:

[B]ørnene lærer ordentligt dansk, inden de skal i skole. De unge, utilpassede indvandrere skal væk fra lediggang, gadehjørner og kriminalitet. De skal i arbejde. De skal have en uddannelse. Og de bliver nødt til at forstå og respektere de værdier, som det danske samfund bygger på. (Fogh Rasmussen, 2004).

Vilka dessa danska värderingar är uttrycks inte explicit men då de nämns i relation till kriminalitet, arbetslöshet och att inte kunna det danska språket indikeras att danska värderingar är att inte begå brott, att arbeta och att kunna det danska språket. Det här narrativet framkommer ytterligare då statsministern talar om att hans budskap till de som bor i ”getton” är:

Lær af de indvandrere, der klarer sig godt i det danske samfund. De har et job, så de kan forsørge sig selv og deres familie. De skaber egne forretninger og virksomheder. De markerer sig i sportens verden. De underviser på vore universiteter. Ja, de sidder i kommunalbestyrelser og folketing. Det nytter at gøre en indsats. (Fogh Rasmussen, 2004).

I detta narrativ ställs invånaren i ”gettot” därmed inte endast mot den danska identiteten utan även mot den invandrare som statsministern menar har accepterat de danska värderingarna genom att bidra till samhället. Detta stärker narrativet om den danska identiteten ytterligare i förhållande till ”gettot”.

År 2010 lanserade den nye statsministern för Venstre Lars Løkke Rasmussen landets fjärde ”gettopaket”. Ordet ”getto” används dock inte i talet även om områdena, som ordet ”getto” annars används för att referera till, talas om. I sitt nyårstal talar statsministern ”[o]m et frit, et lige og et retfærdigt Danmark. Om et respektfuldt og tolerant Danmark, hvor der er plads til hver enkelt. På hver enkeltes egne præmisser” (Løkke Rasmussen, 2010). Detta narrativ indikerar att den danska identiteten handlar om tolerans och om att göra rätt, ett återkommande narrativ. Samtidigt talar statsministern även om ”et trygt Danmark, hvor vi ikke tillader bander at indtage hele kvarterer og byområder og undslippe sig politiets og myndighedernes kontrol” (Løkke Rasmussen, 2010). Dessa områden menar statsministern ska genomgå systematiskt för att alla ska inkluderas i samhället. Detta indikerar gemenskap som en central del av den danska

identiteten och återigen porträtteras de som bor i ”gettot”, även om inte det ordet används, som kriminella. Statsministern uttrycker även följande:

Om blot en generation vil omkring en halv million danskere have en ikke vestlig baggrund. Vi får brug for hver eneste af jer. Problemet er, hvis der er for få, der er i arbejde, og hvis op mod halvdelen af de unge mænd ikke får en uddannelse. Det må være slut med, at unge laver ingenting. Alle skal i uddannelse eller arbejde. (Løkke Rasmussen, 2010).

Detta narrativ indikerar återigen att den danska identiteten handlar om att arbeta och att bidra. Statsministern talar i relation till detta även om kultur och menar att invandrarnas bidrag är välkommet, samtidigt som han påtalar att ”der skal være vilje til at få det udenlandske til at sætte danske blomster. Det skal være slut med parallelsamfund. For så går sammenhængskraften fløjten” (Løkke Rasmussen, 2010). Gemenskapen är därmed återigen central samtidigt som toleransen framträder då det uttrycks att kulturen är välkommen.

År 2013 var socialdemokraterna åter vid makten. Då med Helle Thorning-Schmidt som statsminister. Detta år lanserades landets femte ”gettopaket” men varken paketet eller ordet förekommer i talet. I sitt nyårstal talar statsministern dock om dansk identitet. Hon menar att danskar är optimister som tror på att hårt arbete lönar sig och att det är möjligt att ”komme videre ved en fælles indsats. Vi tror på, at Danmark er et godt og solidarisk land, som er værd at kæmpe for” (Thorning-Schmidt, 2013). I detta narrativ är det därmed återigen gemenskap och handlingskraft som är centralt för den danska identiteten samtidigt som den beskrivs som god och solidarisk.

År 2018 var Lars Løkke Rasmussen åter statsminister i Danmark och detta år lanserades även landets sjätte ”gettopaket”. Hela nyårstalet ägnas åt ”gettot” och statsministern inleder med en anekdot om två unga bangladeshiska kvinnor som besökt honom. De berättade för statsministern om sin ”kamp for at stoppe børneægteskaber, vold og diskrimination mod piger og kvinder” (Løkke Rasmussen, 2018) vilken statsministern menar att Danmark stöttar. Han talar vidare om att det som tas för givet i Danmark inte går att ta för givet i många andra delar av världen, däribland rätten att gifta sig med vem man vill och att män och kvinnor har samma rättigheter och möjligheter. Vidare talar han om att danskarna har ”stor frihed til at leve vores liv, som vi vil. I respekt for fællesskabet” och om att det finns en ”balance mellem frihed og tryghed” (Løkke Rasmussen, 2018). Detta narrativ indikerar att den danska identiteten handlar om att värna om jämställdhet och människors lika värde samt att danskarna har balans mellan

frihet och trygghet. Denna balans ställs i relation till ”gettot” där statsministern är rädd för att balansen har tippat över. Statsministern uttrycker att han:

[T]ænker på de børn, der vokser op i et miljø, hvor det ikke er normen, at forældre går på arbejde. Hvor penge ikke er en løn, man tjener. Men noget man får fra kommunen. Eller tilraner sig ved kriminalitet. Jeg taler om de boligområder, hvor unge tvinges til at gifte sig med en, de ikke elsker. Hvor kvinder regnes for mindre værd end mænd. Og hvor de værdier, som de to unge piger fra Bangladesh kæmper for med dansk opbakning, er knægtet - lige her i Danmark. (Løkke Rasmussen, 2018).

Detta narrativ indikerar vad identiteten i ”gettot” är och genom det även vad den danska identiteten är genom att ställa dem mot varandra. Samtidigt legitimeras åtgärderna genom att de kopplas till de värderingar som Danmark säger sig stå för vilket innebär att handlingarna är förenliga med den danska identiteten (Steele, 2008, 11).

Statsministern menar att problemen beror på flera års slapp migrationspolitik och att lösningen är en skärpt politik. Han påtalar att det finns de som menar att ”regeringens politik er *for* hård” (Løkke Rasmussen, 2018) och att han till viss del förstår dem då flyktingarnas öden ”griber os om hjertet” samtidigt som han menar att huvudet måste styra här och att regeringen måste ”passe på Danmark” (Løkke Rasmussen, 2018). Detta narrativ upprepar den danska identiteten som ansvarstagande och handlingskraftig. Statsministern talar i relation till detta om att de flyktingar som stannar i Danmark ska ta ansvar och bidra. Han menar att många gör detta och att de är välkomna, men han uttrycker även att han ”ved, at mange af jer deler min bekymring for dem, der ikke ønsker eller evner at gøre det samme. Som misbruger vores gæstfrihed. Udfordrer vores måde at leve på. Sætter tolerancen på spil” (Løkke Rasmussen, 2018). Statsministern menar att detta riskerar att förstöra det stöd som finns bland befolkningen när det kommer till att ta emot människor på flykt som kan och vill bidra till samhället. Vidare talar statsministern om att dessa parallellsamhällen måste bort och att det inte kommer att ske av sig självt. Statsministern upplever ”at danske regler, love og normer kommer til kort i områder, der ikke er danske i deres værdier” (Løkke Rasmussen, 2018) och menar att ”gettona” genom detta har skapat hål i den danska kartan (Løkke Rasmussen, 2018). Kartan kan antas vara tätt sammankopplad med den danska identiteten och därmed indikerar detta narrativ att ”gettot” inte är en del av den identiteten. Att danska lagar och regler inte följs på grund av att områdena inte präglas av danska värderingar indikerar att den som har danska värderingar följer lagar och regler. Slutligen talar statsministern om att åtgärderna mot ”gettona” handlar om ett försvar av

tolerans och frihet, samt om att få bort skillnader mellan människor (Løkke Rasmussen, 2018). Genom detta narrativ indikeras återigen att gemenskap är centralt för den danska identiteten samtidigt som motiveringen att det handlar om ett försvar av tolerans och frihet indikerar att detta är danska värderingar som de i "gettot" inte delar.

Frågan *hur den danska regeringen framställer ett biografiskt narrativ i förhållande till "gettoområdena" och vad det narrativet består av* kan därmed besvaras med att det danska narrativet handlar om gemenskap, handlingskraft och ansvarstagande. Språket är centralt för gemenskapen samt danska värderingar, vilket ställs som kontrast till "gettot" där danska värderingar och lagar inte följs. Den danska identiteten handlar om att arbeta och om att värna om alla människors lika värde. Genom detta skapar "gettot" ontologisk osäkerhet för Danmark genom att landets biografiska narrativ inte längre är kontinuerligt, vilket är nödvändigt enligt Mitzen (2006, 342). För att upprätthålla det danska biografiska narrativet är det därför av yttersta vikt att "gettot", som avviker från narrativet lär sig att acceptera och anamma den danska identiteten då det skapar den konsekventa självbild som en aktör söker enligt Steele (2008, 2-3). Då det danska biografiska narrativet rör just handlingskraft och ansvar är åtgärderna mot "gettot" förenliga med identiteten eftersom de då stämmer överens med narrativet vilket i sin tur leder till ontologisk säkerhet (Steele, 2008, 2-3).

5.2. Existentiellt hot

Den fråga som denna del av analysen ämnar besvara är: *På vilket sätt framställs "gettona" som något som hotar den danska identitetens överlevnad?*

Det "gettopaket" som lanserades år 2010 inleds med följande skrivelse:

I Danmark har vi i generationer opbygget et trygt, rigt og frit samfund. Det afgørende bindemiddel har været og er stadig vores værdier. Frihed til forskellighed. Lige muligheder for mænd og kvinder. Ansvar for det fælles. Folkestyre. Respekt for samfundets love. En grundlæggende tillid til, at vi vil hinanden det godt. (Regeringen, 2010, 5).

Citatet tyder på den danska identiteten genom att presentera danska värderingar som byggts under generationer. Värderingarna framställs därmed som stabila och kan uppfattas som en kärna i det danska samhället genom den grundläggande tillit som nämns. Nästa stycke i inledningen kopplar dessa värderingar till en annan bild av det danska samhället:

Det er stærke værdier, som holder Danmark sammen, og som vi ikke skal give køb på. Men der er i dag steder i Danmark, hvor de danske værdier ikke

længere er bærende. Og hvor de regler, der gælder i resten af samfundet, derfor ikke har samme effekt. Sådanne tilstande hersker i dag i dele af de boligområder, som vi i daglig tale kalder ghettoer. Det er tilstande, vi skal gøre op med. (Regeringen, 2010, 5).

Genom detta citat uttrycks att "gettot" inte delar de danska värderingarna. De danska värderingarna kan därmed sägas vara en del av det som gör att danskarna kan identifiera sig som *vi* och därmed även det som gör "gettot" till ett *dem* (Buzan, 1993a, 5-6). Eftersom "gettot" även presenteras som att det måste hanteras kan "gettot" ses som ett hot eftersom det faktum att det måste hanteras indikerar att förändringen uppfattas som så stor att den utgör ett hot (Buzan, 1993a, 42-44).

I nyårstalet 2010 ges "gettot" inte särskilt mycket uppmärksamhet, ordet nämns inte men områdena talas om. Statsministern påtalar att systematiska insatser ska riktas till specifika områden för att alla ska ha möjlighet att ta del av de ekonomiska fördelar som statsministern menar väntar. Statsministern påtalar samtidigt att han har en målsättning om att Danmark ska bli ett av världens rikaste land år 2020 och menar att detta är nödvändigt för att samhället ska kunna uppnå trygg välfärd, bra sjukvård och en välfungerande polis (Løkke Rasmussen, 2010). Välfärdssamhället har kopplats till den danska identiteten tidigare i analysen och att "gettona" kräver denna insats indikerar att de utgör ett hot mot målsättningen om välfärd. Detta indikeras även av att statsministern talar om att det är ett problem att invandrare med icke-västlig bakgrund inte arbetar och att alla ska få utbildning eller arbete (Løkke Rasmussen, 2010). Att hotet överhuvudtaget omnämns är ett tecken på säkerhetisering eftersom det har prioriterats över andra frågor. Det får dock inte stort utrymme i talet och själva ordet "getto" nämns inte vilket snarare indikerar att "gettot" inte har säkerhetiserats (Buzan, Wæver, & de Wilde, 1998, 177).

Det "gettopaket" som lanserades 2013 inleds med en kort redogörelse över sammansättningen av boende i de utsatta områdena vilket följs av följande citat:

Den stigende utryghed er alvorlig. Almindelige mennesker skal kunne gå på gaden uden at blive chikaneret eller råbt efter. Børn skal kunne være alene på legepladsen eller skateboardbanen uden at blive generet af andre børn og unge, og biler skal kunne parkeres uden at blive udsat for hærværk. Det er helt rimelige krav til det sted, man bor. [...] Det er afsat 220 mio. kr. årligt i Landsbyggefonden til boligsociale indsatser. (Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter, 2013, 3).

Här beskrivs ”gettona” därmed som mycket otrygga områden vilka inte lever upp till de krav som ministeriet menar bör ställas på ett bostadsområde. Eftersom detta rör områden som pekats ut på grund utav en viss sammansättning av invånare indikerar uttalandet även att detta inte gäller för övriga landet, och samtidigt att så inte får ske eftersom åtgärder och resurser allokerats för att stoppa utvecklingen.

I nyårstalet 2013 (Thorning-Schmidt) nämns inte paketet vilket indikerar att det inte ses som ett existentiellt hot eftersom det då borde ha getts utrymme i talet enligt Buzan, Wæver och de Wilde (1998, 177).

Det ”gettopaket” som lanserades år 2018 inleds med följande stycke:

Regeringen ønsker et sammenhængende Danmark. Et Danmark som bygger på demokratiske værdier som frihed og retssikkerhed. Ligeværd og frisind. Tolerance og ligestilling. Et Danmark hvor alle deltager aktivt. [...] Mange indvandrere klarer sig heldigvis godt. På virksomheder landet over fungerer det daglige samarbejde gnidningsløst kollega til kollega. Mange indvandrere deltager aktivt i den lokale sportsklub, vores mange foreninger og det danske samfund i øvrigt. Det skal de blive ved med. Men der er for mange, der ikke deltager aktivt. Der er opstået parallelsamfund blandt personer med ikke-vestlig baggrund. Alt for mange indvandrere og efterkommere er endt uden tilknytning til det omgivende samfund. Uden uddannelse. Uden job. Og uden at kunne et tilstrækkeligt dansk. (Regeringen, 2018a, 4).

Att människorna som bor i ”gettot” här presenteras som de som utgör ett icke-sammanhängande Danmark och som de som inte följer demokratiska värderingar indikerar att de utgör ett hot eftersom regeringens önskemål presenterats som ett sammanhängande Danmark vilket genomsyras av dessa värderingar. Denna önskan uttrycks även i följande citat:

Regeringen ønsker at forebygge og nedbryde parallelsamfund. Vi vil sætte en stopper for den udvikling, hvor de, der lever i parallelsamfund, ikke møder det almindelige Danmark. Og hvor vi nogle steder ser en adfærd, der er i strid med de rettigheder, forpligtelser og demokratiske, liberale frihedsværdier, som vores samfund bygger på. (Regeringen, 2018a, 7).

Här uttrycks även att de i ”gettot” inte delar danska värderingar och att utvecklingen måste stoppas. Sammantaget indikerar citaten att förändringen anses vara för stor och det tyder enligt Buzan (1993a, 42-44) på att förändringen uppfattas som ett hot.

I princip hela nyårstalet år 2018 ägnas åt ”gettot” (Løkke Rasmussen, 2018). Detta kan ses som en tydlig indikator på säkerhetsisering enligt Buzan, Wæver och de Wilde (1998, 177) eftersom ”gettot” då har prioriterats över allt annat som hade kunnat diskuteras i talet. En annan indikator på att en fråga betraktas som ett existentiellt hot är enligt författarna att den säkerhetsiserande aktören, i det här fallet den danska regeringen, tar sig rätten att vidta extraordinära insatser (Buzan, Wæver & de Wilde, 1998, 24). Statsministern beskriver i sitt tal att åtgärderna mot ”gettot” innebär att politikerna ”ikke generer samtilige danskere i hele Danmark” trots att detta varit praxis tidigare (Løkke Rasmussen, 2018). Detta kan ses som ett tecken på att ”gettot” uppfattas som ett existentiellt hot eftersom statsministern menar att det är nödvändigt att bryta regler vilket som tidigare nämnts ses som ett tecken på säkerhetsisering (Buzan, Wæver, & de Wilde, 1998, 33).

Frågan på vilket sätt ”gettona” framställs som något som hotar den danska identitetens överlevnad kan därmed besvaras med att ”gettona” skiljer sig från den danska identiteten och de utgör därmed en förändring. De som bor i ”gettot” följer inte demokratiska värderingar vilka uppfattas som en stor del av den danska identiteten vilket framkommit i analysens första del. År 2018 kan denna förändring tolkas som så stor att den utgör ett existentiellt hot mot den danska identiteten då ”gettot” ges stort utrymme i nyårstalet vilket är en tydlig indikator på säkerhetsisering.

5.3. Point of no return

Den fråga som denna del av analysen ämnar besvara är: *På vilket sätt framställs att ingen återvändo finns och att extrema åtgärder därför är nödvändiga?*

I ”gettopaketet” från 2018 beskrivs till en början Danmarks etniska sammansättning och en figur visar hur antalet människor med icke-västerländskt påbrå har ökat från ca 50,000 år 1980 till en nästan en halv miljon år 2018. Därefter påtalas problemen med invandringen som redogjorts för tidigare i analysen (Regeringen, 2018a, 4) vilket avslutas med följande citat: ”Hvad er gået galt? I hvert fald tre ting” (Regeringen, 2018a, 5). De tre anledningar som anges är för det första att invandrarna själva inte har tagit ett tillräckligt stort ansvar för att integreras, det andra är att samhället har ställt för låga krav vilket lett till passivitet bland många invandrare och det tredje är att för många flyktingar har tillåtits att ”klumpe sig sammen i ghettoområder uden kontakt til det omkringliggende samfund” (Regeringen, 2018a, 5). I förslaget framförs även att:

[I]ndvandrere og efterkommere med ikke-vestlig baggrund kostede Danmark 36 milliarder kroner i 2015. Danske skatteydere kunne have sparet næsten 17 milliarder kroner, hvis ikke-vestlige indvandrere havde været i beskæftigelse i samme omfang som danskere. (Regeringen, 2018, 5).

Det faktum att förslaget påpekar att invandringen, vilken framställs som ett problem, har ökat så mycket indikerar att en gräns är nådd. Detta gestaltas även av att de danska skattebetalarna hade kunnat spara 17 miljarder kronor om invandrarna hade varit som danskarna. Att den danska regeringen spår en mörk framtid om åtgärder inte vidtas syns i följande citat:

I dele af Vesteuropa er der opstået massive udfordringer med ghettoer og meget indgroede parallelsamfund. Der er vi ikke endnu i Danmark. Og derfor skal vi sætte massivt ind nu, så vi får stoppet udviklingen, før problemerne bliver umulige at løse. (Regeringen, 2018, 6).

Regeringen menar därför att:

Der er kun én vej. Ghettoerne skal helt væk. Parallelsamfundene skal nedbrydes. Og vi skal sikre os, at nye ikke opstår. Der skal én gang for alle tages livtag med den meget store integrationsopgave, hvor en gruppe af indvandrere og efterkommere ikke har taget danske værdier til sig, og isolerer sig i parallelsamfund. (Regeringen, 2018, 6).

Dessa citat tyder på att den danska regeringen menar att problemen med ”gettona” måste lösas på en gång och att det inte finns några alternativ. Detta indikerar det Buzan, Wæver och de Wilde (1998, 33) beskriver som en point of no return. Författarna menar även att en point of no return används för att legitimera att extrema åtgärder vidtas. Detta framkommer i följande citat:

Vi er villige til at tage nye værktøjer i brug for at komme parallelsamfundene til livs. Vi tror på, at det kan lykkes. Der er tidligere lavet ghettoplaner, men som noget nyt vil vi med denne strategi målrette også de borgerrettede forslag, så de kun kommer til at gælde de områder og de borgere, hvor udfordringerne er størst. Vi vil ikke begrænse de mange for at sætte ind over for de få. Dermed kan vi sætte hårdere og mere konsekvent ind over for parallelsamfundene. (Regeringen, 2018a, 7).

Uttrycket nya verktyg indikerar att detta inte är det vanliga sättet att hantera frågan på. Medborgerliga rättigheter nämns som något förslaget kommer att fokusera på genom att rikta sig specifik till de som bor i parallellsambhällena. Denna uppdelning kan tolkas som en form av

regelbrytande vilket regeringen legitimerar genom en point of no return men även genom att påtala skillnaden mellan medborgarna i ”gettot” och de utanför.

En point of no return uttrycks även av statsminister Lars Løkke Rasmussen i nyårstalet samma år. Statsministern säger: ”I aften vil jeg tale om en af de balancer, jeg er alvorligt bange for, er ved at tippe. Ja, nogle steder er den allerede tippet” (Løkke Rasmussen, 2018). Citatet tyder på en rädsla för att balansen ska tippa över, men även på att detta redan hänt på vissa platser enligt statsministern. Detta indikerar en point of no return genom att det värsta då redan börjat hända. Vidare talar statsministern om hur ”gettona” uppstått: ”Jeg er overbevist om, at årtiers slappe udlændingepolitik har gjort sit. Der blev lukket flere ind i Danmark, end vi magtede at integrere. Vi kan ikke ændre fortiden, men vi kan tage ved lære af den, når vi former fremtiden” (Løkke Rasmussen, 2018). Även detta citat indikerar en point of no return genom att statsministern uttrycker att det inte går att påverka det som redan hänt men att det är viktigt att lära av det för att forma framtiden, vilket indikerar att framtiden ses som något annat och därmed som en förändring från den situation som råder idag.

Att en point of no return nåtts indikeras även då statsministern talar om att Danmark vill hjälpa människor på flykt. Han menar att:

For hver flygtnings skæbne er hjerteskrærende. Tæt på Europa lever millioner af mennesker i en armod og elendighed, vi i virkeligheden slet ikke begriber. Det griber os om hjertet, og vi vil gerne hjælpe. Men vi er nødt til at lade hovedet følge med. Vi er nødt til samtidig at passe på Danmark. Derfor har vi slået bremsen i med en række stramninger herhjemme. Og en fælles indsats i EU. Antallet af asylansøgere i Danmark er nu det laveste i årevis. (Løkke Rasmussen, 2018).

Citatet tyder på att även om Danmark verkligen vill hjälpa människor på flykt och tycker att det som drabbar dessa människor är hjärtskrävande så är det inte längre möjligt. Detta beror på att situationen inom landet beskrivs som så allvarlig att regeringen måste ta tag i den och därmed sätta stopp för invandringen. Att extrema åtgärder är nödvändiga syns i följande citat där statsministern talar om hur problemet med ”gettona” ska lösas:

Modtrækket fra os politikere har ofte været nye regler, som gælder for alle. Jeg er nået til den erkendelse, at der er brug for en langt mere præcis indsats. Hvor vi ikke generer samtlige danskere i hele Danmark. Men sætter ind de steder, hvor problemerne er størst. Og kun dér. (Løkke Rasmussen, 2018).

Återigen legitimeras alltså uppdelningen mellan olika medborgare genom en point of no return men även, som tidigare nämnts, genom att insatsen endast ska rikta sig till de som statsministern menar är problemet.

Frågan på vilket sätt att ingen återvändo finns framställs och att extrema åtgärder därför är nödvändiga kan därmed besvaras med att ett skräckscenario presenteras med hänvisning till andra länder i Europa som regeringen menar har större problem än Danmark. Samtidigt indikeras att samma sak är på väg, och till och med har börjat hända i Danmark och därför krävs extrema åtgärder för att stoppa utvecklingen.

5.4. Resultat

Genom den teoretiskt grundade analysen av det empiriska materialet har möjliga förklaringar uppenbarats till studiens frågeställning, vilken lyder:

Varför uppstår olika grader av medborgarskap i Danmark trots att landet är en liberal demokrati?

Genom analysens första del och teorin om ontologisk säkerhet har dansk identitet undersökts i förhållande till ”gettot”. Dansk identitet har identifierats i termer av ett gemensamt språk, handlingskraft, gemenskap, ansvarstagande, arbete och alla människors lika värde. De danska medborgarna som bor i ”gettot” talar inte danska och delar inte den identitet som presenterats som dansk. Detta skapar en ontologisk osäkerhet hos Danmark eftersom landets biografiska narrativ inte längre är kontinuerligt. Alltså uppfattas ”gettot” som ett hot och åtgärderna vidtas för att återupprätta kontinuiteten i narrativet vilket förväntas skapa ontologisk säkerhet genom konstruerandet av en konsekvent självbild (Steele, 2008, 2-3). Analysen har även visat på att den danska regeringens handlingar legitimerats och att detta varit möjligt på grund av att handlingarna upplevs som förenliga med dansk identitet (Steele, 2008, 11).

Genom analysens andra del och teorin om säkerhetsisering har ”gettot” som existentiellt hot undersökts. Analysen visar på att diskursen som förts kring ”gettot” i danska statsministrars nyårstal framställer ”gettot” som ett existentiellt hot mot den danska identiteten. Detta framkommer då det påtalas att förändringen som ”gettot” innebär för det danska samhället upplevs som ett hot mot samhället i sig och även som så stor att den måste stoppas. Att hela 2018 års nyårstal ägnas åt ”gettot” är en tydlig indikator på säkerhetsisering enligt Buzan, Wæver och de Wilde (1998, 33) eftersom det innebär att ”gettot” har prioriterats över allt annat som hade kunnat tas upp i ett nyårstal som riktar sig till hela befolkningen.

Även analysens tredje del har genomförts utifrån säkerhetsiseringsteori och denna del har fokuserat på uttalandet av en ”point of no return”. Analysen visar att den danska regeringen år 2018 uppfattade att landet kommit till en punkt som innebar att om inga åtgärder vidtogs spelade inget längre någon roll. Detta framkommer då en dystopisk bild av utvecklingen i andra länder i västra Europa presenteras samtidigt som det indikeras att samma sak börjat hända i Danmark. Därmed krävs extrema åtgärder för att stoppa utvecklingen och att regler bryts är även det en tydlig indikering på säkerhetsisering enligt Buzan, Wæver och de Wilde (1998, 33).

Sammanfattningsvis kan studiens frågeställning besvaras med att ”gettot” skiljer sig från dansk identitet till en sådan grad att det uppfattas som ett existentiellt hot vilket legitimerar att extrema åtgärder vidtas samtidigt som åtgärderna upplevs vara förenliga med dansk identitet.

6. Avslutning

I detta avslutande avsnitt kommer studiens slutsatser att framföras. Även ett kritiskt resonemang kommer att föras innan förslag till vidare forskning ges.

6.1. Slutsatser och kritiskt resonemang

Studiens syfte var att förklara varför Danmark vidtar så drastiska åtgärder att det uppstått grader av medborgarskap i landet. Åtgärderna har dels förklarats filosofiskt med hjälp av teorin ontologisk säkerhet vilken säger att det stater primärt söker är ”security as being” (Giddens citerad i Kinnvall & Mitzen, 2017, 4) och att ”experience oneself as a whole, continuous person in time - as being rather than constantly changing - in order to realize a sense of agency” (Mitzen, 2006, 342). I det här fallet skapar ”gettot” ontologisk osäkerhet vilket leder till att den danska regeringen vidtar åtgärder som syftar till att återuppnå ontologisk säkerhet igen genom att försöka skapa kontinuitet i den danska identiteten.

Själva processen som ligger bakom åtgärderna har förklarats med hjälp av Köpenhamnsskolans säkerhetsiseringsteori. Teorins huvudpoäng är att frågor som inte uppfattas som objektiva hot kan bli säkerhetsfrågor genom att en aktör uttalar att frågan rör sig om ett existentiellt hot och att det finns en publik som accepterar detta. Att frågan blir till säkerhet innebär i sin tur att åtgärder som bryter mot uppsatta regler legitimeras (Buzan, Wæver, & de Wilde, 1998). I det här fallet kan framväxten därmed förklaras med att den danska regeringen i egenskap av säkerhetsiserande aktör uttalar att ”gettot” utgör ett existentiellt hot. Detta möter inget politiskt motstånd utan accepteras vilket innebär att åtgärderna, som kan anses vara odemokratiska, legitimeras eftersom ingenting annat längre spelar någon roll om inget görs.

Sammantaget har framväxten bestått av små steg. Dessa steg har kanske inte varit särskilt uppseendeväckande under sin framväxt men genom att ta ett steg tillbaka och betrakta hela processen framträder en annan bild. Denna bild innebär att det som den danska regeringen har framställt som ett ansvarstagande beteende i syfte att integrera ”gettot” nu skapat grader av medborgarskap och det som Bakkær Simonsen (2016) menar är en grund för att integrationen är omöjlig. Huruvida graden av medborgarskap är en avsiktlig konsekvens eller inte kan denna studie inte belägga då syftet varit att förklara varför Danmark vidtar så drastiska åtgärder genom att studera en diskurs snarare än möjliga bakomliggande uttalade motiv. Oavsett bidrar studien till att förklara att små steg kan få allvarliga konsekvenser i form av att successiva åtgärder vidtas trots att de strider mot grundläggande demokratiska principer och att detta accepteras av ett samhälle även när det inte rör sig om traditionella säkerhetshot vilket bland annat studerats av Bell (2006). Mycket av det studien har kommit fram till är specifikt danskt och att generalisera utifrån resultatet är därför svårt. Hur referensobjekt skapas och kopplas till hot är dock inte unikt för Danmark och studien kan bidra med förklaringar till varför detta kan leda till så allvarliga konsekvenser som gradering av medborgarskap genom att belysa identitet och säkerhet som bidragande faktorer.

Med det sagt utesluter inte studien att aspekter, som tidigare forskare belyst som anledningar till gradering av medborgarskap, spelat roll även i det här fallet. Det är mycket möjligt att de könsroller som Basham och Vaughan-Williams (2013) diskuterat spelar in i konstruktionen av ”gettot” som hot likväl som de uppfattningar om ras och etnicitet som Qvotrup Jensen och Christensen (2012) identifierat i Danmark. Med det sagt har denna studie med hjälp av säkerhets- och identitetsperspektiv bidragit till att förklara varför en liberal demokrati som Danmark vidtar så drastiska åtgärder mot den egna befolkningen vilket existerande litteratur inte tycks beröra.

6.2. Förslag till vidare forskning

Ett intressant och värdefullt forskningsområde vore att jämföra situationen i Danmark med andra länder där områden i utanförskap förekommer. Detta skulle kunna förklara hur det kommer sig att Danmark är ensamma om att vidta dessa åtgärder trots att andra länder står inför liknande utmaningar. Det är dock möjligt att Danmark inte alls är ensamma utan endast kommit längre på en väg som fler vandrar. I framtiden vore det givande att undersöka de faktiska konsekvenser och effekter som ”gettopaketet” från år 2018 leder till efter en fullständig implementering. Om ett par år skulle det vara möjligt att undersöka vad förslaget faktiskt har inneburit för den danska befolkningen och om acceptansen kvarstår eller om den kommit att

förändras i takt med att konsekvenser och effekter för medborgare framträtt. Detta skulle vara värdefullt för att skapa ytterligare förståelse för acceptansen av illiberala åtgärder genom att belysa hur dessa tas emot när det rör sig om faktiska konsekvenser snarare än löften.

Referenser

- Adey, P. (2009). Facing Airport Security: Affect, Biopolitics, and the Preemptive Securitisation of the Mobile Body. *Environment and Planning D: Society and Space*, 27(2), 274-295.
- Anderson, B. (2013). *Us and Them: The Dangerous Politics of Immigration Control*. Oxford: Oxford University Press.
- Bacchi, C. L. (2009). *Analysing Policy: What's the problem represented to be?* Pearson Australia: Frenchs Forest N.S.W.
- Bakkær Simonsen, K. (2016). Ghetto - Society - Problem: A Discourse Analysis of Nationalist Othering. *Studies in Ethnicity and Nationalism*, 16(1), 83-99.
- Balzacq, T. (2011). Enquiries into methods: a new framework for securitization analysis. i T. Balzacq, *Securitization Theory: How security problems emerge and dissolve* (ss. 31-53). New York, NY: Routledge.
- Basham, V. M., & Vaughan-Williams, N. (2013). Gender, Race and Border Security Practices: A Profane Reading of "Muscular Liberalism". *British Journal of Politics and International Relations*, 15(1), 509-527.
- Baynes, C. (den 7 Februari 2018). Women's suffrage at 100: The countries which gave women the vote before the UK. *The Independent*. Hämtat från <https://www.independent.co.uk/news/uk/home-news/womens-suffrage-at-100-all-the-countries-which-gave-women-the-vote-before-the-uk-did-a8197966.html> den 9 December 2018
- Beach, D., & Brun Pedersen, R. (2013). *Process-Tracing Methods: Foundations and Guidelines*. Ann Arbor: University of Michigan Press.
- Bell, C. (2006). Surveillance Strategies and Populations at Risk: Biopolitical Governance in Canada's National Security Policy. *Security Dialogue*, 37(2), 147-165.
- Bergström, G., & Boréus, K. (2012). Diskursanalys. i G. Bergström, & K. Boréus, *Textens mening och makt: Metodbok i samhällsvetenskaplig text- och diskursanalys* (ss. 353-416). Lund: Studentlitteratur.
- Browning, C. S., & Joenniemi, P. (2017). Ontological security, self-articulation and the securitization of identity. *Cooperation and Conflict*, 52(1), 31-47.
- Buzan, B. (1993a). Introduction: The changing security agenda in Europe. i O. Wæver, B. Buzan, M. Kelstrup, & P. Lemaitre, *Identity, Migration and the New Security in Europe* (ss. 1-14). New York, NY: St. Martin's Press.
- Buzan, B. (1993b). Societal security, state security and internationalism. i O. Wæver, B. Buzan, M. Kelstrup, & P. Lemaitre, *Identity, Migration and the New Security in Europe* (ss. 41-58). New York, NY: St. Martin's Press.

- Buzan, B., Wæver, O., & de Wilde, J. (1998). *Security: A New Framework for Analysis*. Boulder, CO: Lynne Rienner.
- Börjesson, M., & Palmblad, E. (2007). Introduktion: "Motsatsen till relativism, detta bör vi aldrig glömma, stavas absolutism". i M. Börjesson, & E. Palmblad, *Diskursanalys i praktiken* (ss. 7-28). Malmö: Liber.
- Choudhury, T. (2017). The radicalisation of citizenship deprivation. *Critical Social Policy*, 37(2), 225-244.
- Croft, S. (2012). *Securitizing Islam: Identity and the Search for Security*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Dagens Nyheter. (den 15 Juli 2018). Danmarks "gettolagar" är ett hån mot rättsstatens principer. *Dagens Nyheter*. Hämtat från <https://www.dn.se/ledare/danmarks-gettolagar-ar-ett-han-mot-rattsstatens-principer/> den 9 December 2018
- Fogh Rasmussen, A. (den 1 Januari 2004). *Statsminister Anders Fogh Rasmussens Nytårstale 2004*. Hämtat från Statsministeriet: http://www.stm.dk/_p_7458.html den 11 December 2018
- Freedom House. (2018). *Freedom in the World 2018*. Hämtat från Freedom House: <https://freedomhouse.org/report/freedom-world/2018/denmark> den 22 November 2018
- Gjerding Nielson, E. (den 29 Maj 2018). In Danish 'ghettos', immigrants feel stigmatized and shut out. *Reuters*. Hämtat från <https://www.reuters.com/article/us-denmark-immigration-widerimage/in-danish-ghettos-immigrants-feel-stigmatized-and-shut-out-idUSKCN1IU1DS> den 11 December 2018
- Grosshög, H. (den 1 Mars 2018). Danmarks statsminister: "Inga getton år 2030". *Dagens Nyheter*. Hämtat från <https://www.dn.se/nyheter/varlden/danmarks-regering-presenterar-gettopaket/> den 15 November 2018
- Guild, E. (2009). *Security and Migration in the 21st Century*. Cambridge: Polity Press.
- Guzzini, S. (2011). Securitization as a causal mechanism. *Security Dialogue*, 42(4/5), 329-341.
- Holmqvist, J. (den 20 Mars 2017). Sverige lyckligare än USA - men norrmännen slår oss. *Svenska Dagbladet*. Hämtat från <https://www.svd.se/sverige-lyckligare-an-usa--men-grannarna-ligger-fore> den 10 December 2018
- International Institute for Democracy and Electoral Assistance. (2018). *Voter Turnout Database*. Hämtat från IDEA: <https://www.idea.int/data-tools/country-view/94/40> den 9 December 2018
- Jyllands-Posten. (den 2 Januari 2018). Overblik: Sjette ghettopakke siden 1994 er på trapperne. *Jyllands-Posten*. Hämtat från <https://jyllands-posten.dk/politik/ECE10165927/overblik-sjette-ghettopakke-siden-1994-er-paa-trapperne/> den 13 December 2018
- Kinnvall, C. (2017). Feeling otologically (in)secure: States, traumas and the governing of gendered space. *Cooperation and Conflict*, 52(1), 90-108.

- Kinnvall, C., & Mitzen, J. (2017). An introduction to the special issue: Ontological securities in world politics. *Cooperation and Conflict*, 52(1), 3-11.
- Linklater, A. (2007). *Critical Theory and World Politics: citizenship, sovereignty and humanity*. New York: Routledge.
- Løkke Rasmussen, L. (den 1 Januari 2010). *Statsminister Lars Løkke Rasmussens nytårstale 1. januar 2010*. Hämtat från Statsministeriet: http://www.stm.dk/_p_13031.html den 11 December 2018
- Løkke Rasmussen, L. (den 1 Januari 2018). *Statsminister Lars Løkke Rasmussens nytårstale den 1. januar 2018*. Hämtat från Statsministeriet: http://www.stm.dk/_p_14610.html den 4 December 2018
- Merkel, W. (2004). Embadded and defective democracies. *Democratization*, 11(5), 33-58.
- Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter. (2013). *Udsatte boligområder – de næste skridt: regeringens udspil til en styrket indsats*. Köpenhamn: Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter.
- Mitzen, J. (2006). Ontological Security in World Politics: State Identity and the Security Dilemma. *European Journal of International Relations*, 12(3), 341-370.
- Mitzen, J., & Larson, K. (2017). Ontological Security and Foreign Policy. *Oxford Research Encyclopedia of Politics*, 1-26.
- Nyrup Rasmussen, P. (den 1 Januari 1994). *Statsminister Poul Nyrup Rasmussens nytårstale 1994*. Hämtat från Danske Taler: <https://dansketaler.dk/tale/poul-nyrup-rasmussens-nytaarstale-1994/> den 11 December 2018
- Nyrup Rasmussen, P. (den 1 Januari 1998). *Statsminister Poul Nyrup Rasmussen nytårstale*. Hämtat från Statsministeriet: http://www.stm.dk/_p_7621.html den 11 December 2018
- Nyrup Rasmussen, P. (den 1 Januari 2000). *Statsminister Poul Nyrup Rasmussens Nytårstale 2000*. Hämtat från Statsministeriet: http://www.stm.dk/_p_7696.html den 11 December 2018
- Qvotrup Jensen, S., & Christensen, A.-D. (2012). Territorial stigmatization and local belonging: A study of the Danish neighbourhood Aalborg East. *City*, 12(1-2), 74-92.
- Regeringen. (2010). *Ghettoen tilbage til samfundet - Et opgør med parallelsamfund i Danmark*. Köpenhamn: Socialministeriet.
- Regeringen. (Mars 2018a). *Ét Danmark uden parallelsamfund - Ingen ghettoer i 2030*. Köpenhamn: Økonomi- og Indenrigsministeriet.
- Regeringen. (den 8 Maj 2018b). *Læs om alle delaftalerne i opgøret med parallelsamfund*. Hämtat från Regeringen: <https://www.regeringen.dk/nyheder/aftaler-om-indsats-mod-parallelsamfund/> den 13 December 2018
- Shepherd, L. (2006). Veiled References: Constructions of Gender in the Bush Administration Discourse on the Attacks on Afghanistan Post -9/11. *International Feminist Journal of Politics*, 8(1), 19-41.

- Socialdemokratiet. (den 16 Januari 2018). *S og SF foreslår 8 konkrete tiltag, der kan gøre op med parallelsamfund*. Hämtat från Socialdemokratiet: <https://www.socialdemokratiet.dk/da/nyhedsarkiv/2018/1/s-og-sf-foreslaar-8-konkrete-tiltag-der-kan-goere-op-med-parallelsamfund/> den 13 December 2018
- Steele, B. (2008). *Ontological Security in International Relations: Self-Identity and the IR State*. New York, NY: Routledge.
- Teorell, J., & Svensson, T. (2007). *Att fråga och att svara: samhällsvetenskaplig metod*. Stockholm: Liber.
- Thorning-Schmidt, H. (den 1 Januari 2013). *Statsministerns nyårstale den 1. januar 2013*. Hämtat från Statsministeriet: http://www.stm.dk/_p_13793.html den 11 December 2018
- Turner, J. (2016). (En)gendering the political: Citizenship from marginal spaces. *Citizenship Studies*, 20(2), 141-155.
- Undervisningsministeriet. (den 6 September 2018). *Skolestart*. Hämtat från umv.dk: <https://umv.dk/folkeskolen/fag-timetal-og-overgange/skolestart-og-boernehaveklassen/skolestart> den 10 December 2018
- UN General Assembly. (den 10 December 1948). *Universal Declaration of Human Rights*. 217 A (III). Hämtat från refworld: <https://www.refworld.org/docid/3ae6b3712c.html> den 8 Januari 2019
- Utrikesdepartementet. (2017). *Mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatensprinciper i Danmark 2015-2016*. Stockholm: Regeringskansliet.
- Wacquant, L. (2007). Territorial Stigmatization in the Age of Advanced Marginality. *Thesis Eleven*, 91(1), 66-77.
- Wæver, O. (1993). Societal security: the concept. i O. Wæver, B. Buzan, M. Kelstrup, & P. Lemaitre, *Identity, Migration and the New Security in Europe* (ss. 17-40). New York, NY: St. Martin's Press.